

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 600/2012

af 21. juni 2012

om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er brug for en overordnet ramme med bestemmelser vedrørende akkreditering af verifikatorer for at sikre, at verifikationen af operatørers eller luftfartsoperatørers rapporter inden for rammerne af Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, som skal indsendes i henhold til Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasudledninger i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾, udføres af verifikatorer, der besidder den tekniske kompetence til at udføre den betroede opgave på en uafhængig og uvildig måde og i henhold til de krav og principper, der er fastlagt i nærværende forordning.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽³⁾ fastsatte en generel ramme, som skulle lette

den fri bevægelighed for tjenesteydelser og tjenesteudbydere i Unionen og samtidig opretholde en høj kvalitet i tjenesteydelserne. En harmonisering i Unionen af reglerne for akkreditering og verifikation med relation til Unionens emissionshandelssystem bør kunne bidrage til et konkurrenceorienteret marked for verifikatorer og samtidig sikre gennemsigtighed og oplysninger for operatører og luftfartsoperatører.

- (3) Når artikel 15 i direktiv 2003/87/EF gennemføres, er det nødvendigt at sikre en synergi mellem den omfattende ramme for akkreditering, der blev fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markeds- overvågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 ⁽⁴⁾ og hertil knyttede bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF ⁽⁵⁾ på den ene side, og de specifikke træk ved Unionens ordning for handel med drivhusgasemissioner krav, som er væsentlige for en effektiv gennemførelse af direktiv 2003/87/EF, på den anden side. Forordning (EF) nr. 765/2008 bør fortsat anvendes på de aspekter af akkrediteringen af verifikatorer, som ikke er omhandlet i nærværende forordning. Det bør navnlig sikres, at når det som følge af intern praksis i en medlemsstat er en national myndighed, der er udpeget af den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 765/2008, der udfører en alternativ procedure for akkreditering, dvs. godkendelse af verifikatorer, som er fysiske personer, skal den pågældende medlemsstat forelægge dokumentation for, at denne myndighed har en troværdighed svarende til nationale akkrediteringsorganer, som har bestået en peerevaluering tilrettelagt af det ifølge artikel 14 i samme forordning anerkendte organ.

⁽¹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Se side 30 i denne EUT.

⁽³⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.

⁽⁵⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82.

- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationens frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF⁽¹⁾ kræver et uafhængigt og neutralt akkrediterings- eller licensudstedelses-system for miljøverifikatorer. Af hensyn til sammenhæng og for at mindske de administrative byrder for medlemsstaterne og de økonomiske aktører er det hensigtsmæssigt at tage hensyn til synergier mellem ovennævnte og nærværende forordning.
- (5) For verifikations- og akkrediteringssystemet bør det undgås, at der bliver unødvendig overlapning af procedurer og organisationer, som er oprettet i medfør af andre af Unionens retsinstrumenter, hvilket vil kunne give en større belastning for medlemsstaterne eller økonomiske aktører. Det er derfor hensigtsmæssigt at trække på bedste praksis fra anvendelsen af harmoniserede standarder, som er vedtaget af Den Europæiske Standardiseringsorganisation på grundlag af et mandat udstedt af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester⁽²⁾, såsom den harmoniserede standard vedrørende generelle krav til akkrediteringsorganer, der akkrediterer overensstemmelsesvurderingsorganer, og den harmoniserede standard vedrørende krav til drivhusgasvaliderings- og verifikationsorganer til brug ved akkreditering eller andre former for anerkendelse, hvor referencerne er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, samt Dokument EA-6/03 og andre tekniske dokumenter, der er udviklet af det europæiske samarbejde til akkreditering eller af andre organer.
- (6) Når der indføres harmoniserede regler for verifikation af operatørers eller luftfartsoperatørers rapporter og akkreditering af verifikatorer, er det nødvendigt at sørge for, at den byrde, som pålægges operatører, der udleder en mindre mængde af kuldioxid (CO₂) pr. år, på luftfartsoperatører, der betragtes som små udledere ifølge forordning (EU) nr. 601/2012 og på medlemsstaternes tilgængelige ressourcer, ikke står i misforhold til de tilstræbte mål.
- (7) Ifølge artikel 27 i direktiv 2003/87/EF kan medlemsstaterne udelukke små anlæg, med forbehold af ækvivalente foranstaltninger, fra Unionens ordning for handel af kvoter for drivhusgasemissioner, forudsat at betingelserne i den pågældende artikel er overholdt. Nærværende forordning bør ikke gælde direkte for de i henhold til artikel 27 i direktiv 2003/87/EF udelukkede anlæg, medmindre medlemsstaten beslutter, at nærværende forordning bør gælde.
- (8) I henhold til principperne i bilag V i direktiv 2003/87/EF skal verifikatoren anvende en risikobaseret tilgang med henblik på at nå en verifikationserklæring, der giver rimelig sikkerhed for, at de samlede emissioner eller tonkilometer ikke i væsentlig grad angives forkert, og at rapporten kan kontrolleres på tilfredsstillende vis. Niveaue af sikkerhed bør stå i forhold til dybden og detaljegraden af de verifikationsaktiviteter, der udføres under verifikationen, og verifikationserklæringens ordlyd. Verifikatoren bør være forpligtet til efter de resultater og oplysninger, der opnås under verifikationsprocessen, at justere en eller flere aktiviteter i verifikationsprocessen for at overholde kravene til at opnå rimelig sikkerhed.
- (9) Med henblik på at undgå sammenblanding af den kompetente myndigheds og verifikatorens rolle bør en verifikators ansvar ved udførelse af verifikation være klart defineret. Verifikatoren bør bruge overvågningsplanen, der er godkendt af den kompetente myndighed, som referencepunkt og vurdere, om denne plan og de procedurer, der er beskrevet i denne plan, er blevet gennemført korrekt. Hvis verifikatoren identificerer manglende overholdelse af forordning (EU) nr. 601/2012 bør det være verifikatorens ansvar at rapportere dette tilfælde af manglende overholdelse i verifikationsrapporten.
- (10) Det er nødvendigt at have fuldstændigt kendskab til en operatørs eller en luftfartsoperatørs aktiviteter for at kunne udføre en effektiv verifikation af en operatørs eller luftfartsoperatørs rapport. En verifikator bør kun udføre de anmodede verifikationsaktiviteter, efter at det med en indledende vurdering er konstateret, at vedkommende er kompetent til at gøre det. I bestræbelserne på at opnå et højt kvalitetsniveau for verifikationsaktiviteter bør der udvikles harmoniserede regler for en indledende vurdering for at fastslå, om en verifikator er kompetent, uafhængig og uvildig til at udføre de anmodede verifikationsaktiviteter i overensstemmelse med de regler og principper, der er fastsat i nærværende forordning.
- (11) Levering af relevante oplysninger mellem operatøren eller luftfartsoperatøren og verifikatoren er afgørende i alle dele af verifikationsprocessen, navnlig i fasen inden aftalens indgåelse, i verifikatorens præstation under den strategiske analyse og under verifikationen. Det er nødvendigt at etablere et sæt harmoniserede krav, der på ethvert givet tidspunkt kan regulere denne udveksling af oplysninger mellem operatøren eller luftfartsoperatøren og verifikatoren.
- (12) Alle verifikationsaktiviteter i verifikationsprocessen er indbyrdes forbundne og bør afsluttes med verifikatorens udgivelse af en verifikationsrapport, der indeholder en verifikationsudtalelse, som svarer til resultatet af verifikationsvurderingen. Der bør etableres harmoniserede krav til verifikationsrapporterne og udførelsen af verifikationsaktiviteter for at sikre, at verifikationsrapporter og verifikationsaktiviteter i medlemsstaterne opfylder de samme standarder.

⁽¹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

- (13) En analyse af de rapporterede datas tilbøjelighed til ukorrekte angivelser af væsentlig betydning er en vigtig del i verifikationsprocessen og er afgørende for, hvordan verifikationsaktiviteterne bør udføres af verifikatoren. Hvert element i verifikationsprocessen er derfor tæt forbundet med resultatet af analysen af disse risici for ukorrekte angivelser.
- (14) Der bør være specifikke bestemmelser for verifikationen af rapporten fra luftfartsoperatører og fra operatører på steder, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 ⁽¹⁾.
- (15) Operatørens eller luftfartsoperatørens korrekte og effektive rapportering af drivhusgasemissioner er afgørende for gennemførelsen af direktiv 2003/87/EF. Med henblik på at sikre korrekt funktion af overvågnings- og rapporteringsprocessen bør en løbende forbedring af operatørens eller luftfartsoperatørens præstation være en del af de verifikationsaktiviteter, som verifikatoren udfører.
- (16) Verifikationsaktiviteter og udgivelsen af verifikationsrapporter bør kun udføres af verifikatorer og det af deres personale, som er kompetent. Verifikatorer bør etablere og løbende forbedre interne processer, der sikrer, at alt personale, som er involveret i verifikationsaktiviteter, er kompetent til at udføre de opgaver, som de bliver betroet. Kriterierne for at fastslå, om en verifikator er kompetent, bør være de samme i alle medlemsstater og bør være verificerbare, objektive og gennemskuelige.
- (17) Det nationale akkrediteringsorgan, som er oprettet ved forordning (EF) nr. 765/2008, bør have beføjelser til at akkreditere og udstede en autoritativ erklæring angående en verifikators kompetence til at udføre verifikationsaktiviteterne i henhold til nærværende forordning, vedtage administrative foranstaltninger og føre tilsyn med verifikatorer.
- (18) En medlemsstat, der ikke anser det for økonomisk meningsfyldt eller bæredygtigt at oprette et nationalt akkrediteringsorgan eller at udføre akkrediteringsaktiviteter, bør have tilladelse til at gøre brug af en anden medlemsstats nationale akkrediteringsorgan. Kun nationale akkrediteringsorganer, der er blevet godkendt ved en peerevaluering organiseret af det organ, som er anerkendt ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008, bør have tilladelse til at udføre akkrediteringsaktiviteterne i henhold til nærværende forordning.
- (19) Nationale akkrediteringsorganer, der kan fremlægge dokumentation for overholdelse af nærværende forordning, og som allerede er godkendt ved en peerevaluering organiseret af det organ, som er anerkendt ifølge artikel 14 i forordning (EU) nr. 765/2008, bør antages at opfylde procedurekravene, der er pålagt nationale akkrediteringsorganer, såsom krav til struktur af et nationalt akkrediteringsorgan, etablering af en kompetenceproces, etablering af de nødvendige procedurer og det nødvendige styringssystem og arrangementer til at sikre fortroligheden af indhentede oplysninger, og bør undtages fra at skulle underkastes en ny peerevaluering efter ikrafttræden af nærværende forordning. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF ⁽²⁾ bør miljøoplysninger indeholdt i den verificerede operatørs eller luftfartsoperatørs rapporter, som er placeret hos offentlige myndigheder, gøres offentlige for at sikre gennemskelighed, dog underlagt visse fortrolighedskrav.
- (20) Et effektivt samarbejde mellem nationale akkrediteringsorganer eller, når det er relevant, andre nationale myndigheder, og kompetente myndigheder er afgørende for en korrekt funktion af kvoteordningen for drivhusgasemissioner og tilsynet med verifikationskvalitet. Af hensyn til gennemskelighed er det nødvendigt at sikre, at de nationale akkrediteringsorganer eller, når det er relevant, andre nationale myndigheder, og de kompetente myndigheder etablerer effektive midler til udveksling af oplysninger. Udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder og mellem kompetente myndigheder og nationale akkrediteringsorganer eller andre nationale myndigheder bør gennemføres med en streng sikkerhed for fortrolighed og tavshedspligt og håndteres i henhold til gældende national lovgivning og EU-lovgivning.
- (21) De foranstaltninger, der fastsættes i nærværende forordning, er i overensstemmelse med Udvalget for Klimaændringers holdning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

I nærværende forordning fastsættes bestemmelser for verifikationen af rapporter, der er indsendt i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF, og for akkrediteringen af og tilsynet med verifikatorer.

I nærværende forordning specificeres også bestemmelser for den gensidige anerkendelse af verifikatorer og peerevalueringen af nationale akkrediteringsorganer i henhold til artikel 15 i direktiv 2003/87/EF, jf. dog forordning (EF) nr. 765/2008.

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114.

⁽²⁾ EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på verifikationen af de i henhold til artikel 14 i direktiv 2003/87/EF rapporterede drivhusgasemissioner og tonkilometerdata fra og med 1. januar 2013.

Artikel 3

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder ud over definitionerne i artikel 3 i direktiv 2003/87/EF og artikel 3 i forordning (EF) nr. 601/2012 følgende definitioner:

- 1) »opdagelsesrisiko«: risikoen for, at verifikatoren ikke opdager en væsentlig ukorrekt angivelse
- 2) »akkreditering«: en attestering foretaget af et nationalt akkrediteringsorgan af, at en verifikator opfylder de krav, der er fastsat i harmoniserede standarder, som anført i artikel 2, nr. 9), i forordning (EF) nr. 765/2008, og krav, der er fastsat i nærværende forordning, til at udføre verifikationen af en operatørs eller luftfartsoperatørs rapport i henhold til nærværende forordning
- 3) »verifikator«: en juridisk person eller en anden retlig enhed, der udfører verifikationsaktiviteter i henhold til nærværende forordning og er akkrediteret af et nationalt akkrediteringsorgan i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008 og nærværende forordning, eller en fysisk person, som er bemyndiget på anden måde, jf. dog artikel 5, stk. 2, i førstnævnte forordning, på det tidspunkt, hvor der udstedes en verifikationsrapport
- 4) »verifikation«: de aktiviteter, der udføres af en verifikator for at udgive en verifikationsrapport i henhold til nærværende forordning
- 5) »væsentlig ukorrekt angivelse«: en ukorrekt angivelse, der ifølge verifikatorens mening, individuelt eller i forbindelse med andre ukorrekte angivelser, overskrider væsentlighedsgraden eller kan påvirke den kompetente myndigheds behandling af operatørens eller luftfartsoperatørens rapport
- 6) »operatørs eller luftfartsoperatørs rapport«: den årlige emissionsrapport, der skal indsendes af operatøren eller luftfartsoperatøren i henhold til artikel 14, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, eller tonkilometerrapporten, der skal indsendes af luftfartsoperatøren med henblik på at ansøge om tildeling af kvoter i henhold til artikel 3e og 3f i dette direktiv
- 7) »omfang af akkreditering«: de i bilag I omtalte aktiviteter, der søges akkreditering for, eller som har fået tildelt akkreditering
- 8) »kompetence«: evnen til at anvende viden og færdigheder til at udføre en aktivitet
- 9) »væsentlighedsgrad«: den kvantitative tærskel eller afskæringspunktet, hvorover ukorrekte angivelser, individuelle eller i forbindelse med andre ukorrekte angivelser, anses for væsentlige af verifikatoren
- 10) »kontrolsystem«: operatørens eller luftfartsoperatørens risikovurdering og komplette sæt af kontrolaktiviteter, herunder den løbende administration deraf, som en operatør eller luftfartsoperatør har etableret, dokumenteret, gennemført og opretholdt i henhold til artikel 58 i forordning (EU) nr. 601/2012.
- 11) »kontrolaktiviteter«: alle handlinger, der udføres, eller foranstaltninger, der gennemføres af operatøren eller luftfartsoperatøren, for at afhjælpe iboende risici
- 12) »afvigelse«: en af følgende:
 - a) med henblik på at verificere en operatørs emissionsrapport, enhver af operatørens handlinger eller manglende handlinger, som er i modstrid med tilladelsen til drivhusgasemissioner og kravene i overvågningsplanen, som er godkendt af den kompetente myndighed
 - b) med henblik på at verificere en luftfartsoperatørs emissions- eller tonkilometerrapport, enhver af luftfartsoperatørens handlinger eller manglende handlinger, som er i modstrid med kravene i overvågningsplanen, som er godkendt af den kompetente myndighed
 - c) med henblik på akkreditering i henhold til kapitel IV, enhver af verifikatorens handlinger eller manglende handlinger, som er i modstrid med kravene i nærværende forordning
- 13) »anlæg«: med henblik på at verificere en luftfartsoperatørs emissions- eller tonkilometerrapport, de lokationer, hvor overvågningsprocessen er defineret og styret, herunder de lokationer, hvor relevante data og oplysninger kontrolleres og lagres
- 14) »kontrolmiljø«: det miljø, hvor det interne kontrolsystem fungerer, og en operatørs eller luftfartsoperatørs ledelsesoverordnede handlinger for at sikre opmærksomhed på dette interne kontrolsystem
- 15) »iboende risiko«: tilbøjeligheden for en parameter i operatørens eller luftfartsoperatørens rapport til ukorrekte angivelser, der kan have væsentlig betydning, individuelt eller i forbindelse med andre ukorrekte angivelser, før der tages hensyn til effekten af eventuelle relaterede kontrolaktiviteter

- 16) »kontrolrisiko«: tilbøjeligheden for en parameter i operatørens eller luftfartsoperatørens rapport til ukorrekte angivelser, der kan have væsentlig betydning, individuelt eller i forbindelse med andre ukorrekte angivelser, og som ikke i rette tid forhindres eller registreres og rettes af kontrolsystemet
- 17) »verifikationsrisiko«: risikoen, der er en funktion af iboende risiko, kontrolrisiko og opdagelsesrisiko, for at verifikatoren fremsætter en upassende verifikationsudtalelse, når operatørens eller luftfartsoperatørens rapport ikke er fri for væsentlige ukorrekte angivelser
- 18) »rimelig sikkerhed«: et højt, men ikke absolut niveau af sikkerhed, udtrykt positivt i verifikationserklæringen, med hensyn til om operatørens eller luftfartsoperatørens rapport, som er genstand for verifikation, er fri for væsentlig ukorrekt angivelse
- 19) »analytiske procedurer«: analyse af svingninger og tendenser i dataene, herunder en analyse af de forhold, der ikke er konsistente med andre relevante oplysninger, eller som afviger fra forventede mængder
- 20) »intern verifikationsdokumentation«: al intern dokumentation, som en verifikator har indsamlet for at registrere al skriftlig dokumentation og begrundelse for aktiviteter, der udføres til verifikationen af en operatørs eller luftfartsoperatørs rapport
- 21) »EU ETS-ledende auditor«: en EU ETS-auditor, der leder og overvåger verifikationsholdet og har ansvaret for at udføre og rapportere om verifikationen af en operatørs eller luftfartsoperatørs rapport
- 22) »EU ETS-auditor«: en individuel person, der er medlem af en verifikationshold, som er ansvarlig for at udføre verifikation af en operatørs eller luftfartsoperatørs rapport under ledelse og kontrol af den EU ETS-ledende auditor
- 23) »teknisk ekspert«: en person, der leverer detaljeret viden og ekspertise om et specifikt emne, som er nødvendig til udførelsen af verifikationsaktiviteter i forbindelse med kapitel III og til udførelsen af akkrediteringsaktiviteter i forbindelse med kapitel V
- 24) »sikkerhedsniveau«: graden af den sikkerhed, som verifikatoren leverer for verifikationsrapporten baseret på målsætningen om at reducere verifikationsrisikoen i forhold til verifikationsopgavens omstændigheder
- 25) »assessor«: en person, der er udpeget af et nationalt akkrediteringsorgan til individuelt eller som en del af et bedømmelseshold at udføre en vurdering af en verifikator i henhold til nærværende forordning
- 26) »ledende assessor«: en assessor, som får tildelt det overordnede ansvar for vurderingen af en verifikator i henhold til nærværende forordning

- 27) »ukorrekte angivelser«: en udeladelse, urigtig oplysning eller fejl i operatørens eller luftfartsoperatørens rapporterede data, uden hensyntagen til tilladelig usikkerhed i henhold til artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 601/2012.

Artikel 4

Overensstemmelsesformodning

Hvis en verifikator dokumenterer, at det opfylder kriterierne i de relevante harmoniserede standarder i henhold til artikel 2, nr. 9), i forordning (EF) nr. 765/2008 eller dele heraf, hvortil der er offentliggjort en henvisning i *Den Europæiske Unions Tidende*, formodes det at opfylde kravene i kapitel II og III i nærværende forordning, for så vidt som de gældende harmoniserede standarder dækker disse krav.

Artikel 5

Generelle rammer for akkreditering

Er der ikke fastlagt specifikke bestemmelser i nærværende forordning vedrørende organisationen af de nationale akkrediteringsorganer eller aktiviteterne og kravene i forbindelse med akkreditering, finder de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 765/2008 anvendelse.

KAPITEL II

VERIFIKATION

Artikel 6

Verifikationens pålidelighed

Brugerne skal kunne have tiltro til en verificeret emissionsrapport. Den skal på pålidelig vis gengive, hvad den enten foregiver at gengive eller med rimelighed forventes at gengive.

Verifikationen af emissionsrapporterne skal være et effektivt og pålideligt redskab til støtte for kvalitetssikrings- og kvalitetskontrolprocedurer og give oplysninger, som en operatør eller luftfartsoperatør kan anvende til at forbedre resultaterne af sin emissionsovervågning og -rapportering.

Artikel 7

Verifikatorens generelle forpligtelser

1. Verifikatoren skal udføre verifikationen og de aktiviteter, som er påkrævet ifølge dette kapitel, med henblik på at tilvejebringe en verifikationsrapport, der med rimelig sikkerhed konkluderer, at operatørens eller luftfartsoperatørens rapport er fri for væsentlige ukorrekte angivelser.

2. Verifikatoren skal planlægge og udføre verifikationen med en indstilling af professionel skepsis, der erkender, at der kan forekomme omstændigheder, som bevirker, at oplysningerne i operatørens eller luftfartsoperatørens rapport indeholder væsentlige ukorrekte angivelser.

3. Verifikatoren skal udføre verifikation i offentlighedens interesse, uafhængigt af operatøren eller luftfartsoperatøren og de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for direktiv 2003/87/EF.

4. Verifikatoren skal under verifikationen vurdere, om:

- a) operatørens eller luftfartsoperatørens rapport er fuldstændig og overholder de krav, der er fastsat i bilag X til forordning (EU) nr. 601/2012.
- b) operatøren eller luftfartsoperatøren har handlet i overensstemmelse med kravene i tilladelsen til drivhusgasemissioner og overvågningsplanen, der er godkendt af den kompetente myndighed, når det drejer sig om verifikationen af en operatørs emissionsrapport, og med kravene i overvågningsplanen, der er godkendt af den kompetente myndighed, når det drejer sig om verifikationen af en luftfartsoperatørs emissions- eller tonkilometerrapport
- c) dataene i operatørens eller luftfartsoperatørens rapport er fri for væsentlige ukorrekte angivelser
- d) der kan leveres oplysninger, som støtter operatørens eller luftfartsoperatørens dataflowaktiviteter, kontrolsystem og tilknyttede procedurer, for at forbedre resultaterne af deres overvågning og rapportering.

Med henblik på litra c) i dette stykke skal verifikatoren tilvejebringe tydelige og objektive beviser fra operatøren eller luftfartsoperatøren, der understøtter de rapporterede samlede emissioner eller tonkilometer under hensyntagen til alle andre oplysninger i operatørens eller luftfartsoperatørens rapport.

5. Hvis verifikatoren observerer, at en operatør eller en luftfartsoperatør ikke overholder forordning (EU) nr. 601/2012, skal denne manglende overholdelse rapporteres i verifikationsrapporten, selvom den pågældende overvågningsplan er godkendt af den kompetente myndighed.

6. Hvis overvågningsplanen ikke er godkendt af den kompetente myndighed i henhold til artikel 11 i forordning (EU) nr. 601/2012, er ufuldstændig, eller hvis der er opstået væsentlige ændringer, som der henvises til i artikel 15, stk. 3 eller 4, i samme forordning, under rapporteringsperioden, og som ikke er blevet godkendt i overensstemmelse dermed af den kompetente myndighed, skal verifikatoren råde operatøren eller luftfartsoperatøren til at anskaffe den nødvendige godkendelse fra den kompetente myndighed.

Efter den kompetente myndigheds godkendelse fortsætter, gentager eller tilpasser verifikatoren verifikationsaktiviteterne i overensstemmelse dermed.

Hvis godkendelsen ikke er opnået før udstedelse af verifikationsrapporten, skal verifikatoren rapportere dette i verifikationsrapporten.

Artikel 8

Forpligtelser forud for aftalens indgåelse

1. Før accept af verifikationsopgaven skal verifikatoren opnå operatørens eller luftfartsoperatørens klare forståelse og vurdere, om vedkommende kan varetage verifikationen. Med henblik på dette skal verifikatoren som minimum:

- a) evaluere de risici, som varetagelsen af verifikationen af operatørens eller luftfartsoperatørens rapport indebærer i henhold til nærværende forordning
- b) foretage en undersøgelse af de oplysninger, som operatøren eller luftfartsoperatøren har leveret, for at bestemme verifikationens omfang
- c) vurdere, hvorvidt engagementet ligger inden for verifikatorens akkrediteringsområde
- d) vurdere, hvorvidt verifikatoren har kompetencen, personalet og ressourcerne, som er nødvendige til at vælge et verifikationshold, der kan håndtere anlæggets kompleksitet eller luftfartsoperatørens aktiviteter og flåde, samt hvorvidt verifikatoren er i stand til at afslutte verifikationsaktiviteterne inden for den påkrævede tidsramme
- e) vurdere, hvorvidt verifikatoren er i stand til at sikre, at det potentielle, til rådighed stående verifikationshold besidder al den nødvendige kompetence og de nødvendige personer til at kunne udføre verifikationsaktiviteterne for denne specifikke operatør eller luftfartsoperatør
- f) for hver anmodet verifikationsopgave bestemme den nødvendige tildeling til korrekt at kunne udføre verifikationen.

2. Operatøren eller luftfartsoperatøren skal forsyne verifikatoren med alle relevante oplysninger, som gør det muligt for verifikatoren at udføre de aktiviteter, der henvises til i stk. 1.

Artikel 9

Fastsættelse af tidsforbrug

1. Ved fastsættelse af tidsforbruget til en verifikationsopgave, som der henvises til i artikel 8, stk. 1, litra f), skal verifikatoren som minimum tage hensyn til:

- a) anlæggets kompleksitet eller luftfartsoperatørens aktiviteter og flåde
- b) oplysningsniveauet og kompleksiteten af den overvågningsplan, der er godkendt af den kompetente myndighed

- c) den påkrævede væsentlighedsgrad
- d) dataflowaktiviteternes kompleksitet og fuldstændighed samt operatørens eller luftfartsoperatørens kontrolsystem
- e) lokalitet, hvor oplysninger og data relateret til drivhusgasemissioner eller tonkilometerdata forefindes.
2. Verifikatoren skal sikre, at verifikationsaftalen giver mulighed for, at der kan anvendes ekstra tid ud over den tid, der er fastsat i aftalen, hvis det viser sig, at der er brug for ekstra tid til den strategiske analyse, risikoanalysen eller andre verifikationsaktiviteter. De situationer, hvor der kan blive tale om ekstra tid, skal mindst omfatte følgende:
- a) under verifikationen, hvis dataflowaktiviteterne, kontrolaktiviteterne eller operatørens eller luftfartsoperatørens logistik ser ud til at være mere kompleks, end det indledningsvis blev forventet
- b) hvis verifikatoren under verifikationen identificerer ukorrekte angivelser, uoverensstemmelser, utilstrækkelige data eller fejl i datasættene.
3. Verifikatoren skal dokumentere den fastsatte tid i den interne verifikationsdokumentation.
- f) operatørens eller luftfartsoperatørens årlige emissions- eller tonkilometerrapport
- g) når det er relevant, operatørens prøveudtagningsplan, som der henvises til i artikel 33, stk. 7, i forordning (EU) nr. 601/2012, som godkendt af den kompetente myndighed
- h) en journal over alle disse ændringer i henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 601/2012, hvis overvågningsplanen er blevet ændret under rapporteringsperioden
- i) når det er relevant, den rapport, som der henvises til i artikel 69, stk. 4, i forordning (EU) nr. 601/2012.
- j) verifikationsrapporten fra det forrige år, hvis verifikatoren ikke udførte verifikationen for denne bestemte operatør eller luftfartsoperatør det forrige år
- k) al relevant korrespondance med den kompetente myndighed, navnlig oplysninger med relation til underretningen om ændringer af overvågningsplanen
- l) oplysninger om databaser og datakilder, som er anvendt til overvågning og rapportering, herunder oplysningerne fra Eurocontrol
- m) hvis verifikationen vedrører emissionsrapporten for et anlæg, der udfører den geologiske lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg, som er tilladt under direktiv 2009/31/EF, overvågningsplanen, som er påkrævet af dette direktiv, og rapporterne, som er påkrævet af artikel 14 i samme direktiv, som mindst dækker rapporteringsperioden for den emissionsrapport, der skal verificeres
- n) når det er relevant, den kompetente myndigheds godkendelse af, at der ikke udføres anlægsbesøg for anlæg i medfør af artikel 31, stk. 1
- o) alle andre relevante oplysninger, der er nødvendige for planlægning og udførelse af verifikationen.
2. Før verifikatoren udsteder verifikationsrapporten, skal operatøren eller luftfartsoperatøren forsyne verifikatoren med den endelige, godkendte og internt validerede operatør- eller luftfartsoperatørreport.

Artikel 10

Oplysninger fra en operatør eller luftfartsoperatør

1. Før den strategiske analyse og på andre tidspunkter under verifikationen skal operatøren eller luftfartsoperatøren forsyne verifikatoren med alt følgende:

- a) operatørens tilladelse til drivhusgasemissioner, når dette angår verifikationen af en operatørs emissionsrapport
- b) den seneste version af operatørens eller luftfartsoperatørens overvågningsplan samt andre relevante versioner af overvågningsplanen, der er godkendt af den kompetente myndighed, herunder dokumentation for godkendelsen
- c) en beskrivelse af operatørens eller luftfartsoperatørens dataflowaktiviteter
- d) operatørens eller luftfartsoperatørens risikovurdering, som der henvises til i artikel 58, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 601/2012, og en oversigt over kontrolsystemet som helhed
- e) de procedurer, der er nævnt i overvågningsplanen, og som er godkendt af den kompetente myndighed, herunder procedurer for dataflowaktiviteter og kontrolaktiviteter

Artikel 11

Strategisk analyse

1. Ved starten af verifikationen skal verifikatoren vurdere den sandsynlige karakter, omfang og kompleksitet af verifikationsopgaverne ved at udføre en strategisk analyse af alle aktiviteter, der er relevante for anlægget eller luftfartsoperatøren.

2. Med henblik på at forstå de aktiviteter, der udføres for anlægget eller luftfartsoperatøren, skal verifikatoren indsamle og gennemgå de oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om et verifikationshold er tilstrækkelig kompetent til at udføre verifikationen, til at afgøre, om den tidsfastsættelse, som er anført i aftalen, er korrekt, og til at sikre, at verifikatoren er i stand til at foretage den nødvendige risikoanalyse. Disse oplysninger skal som minimum omfatte følgende:

- a) de oplysninger, som der henvises til i artikel 10, stk. 1
 - b) den krævede væsentlighedsgrad
 - c) oplysningerne, som er opnået fra verifikationen i tidligere år, hvis verifikatoren udfører verifikationen for den samme operatør eller luftfartsoperatør.
3. Ved gennemgangen af de oplysninger, der henvises til i stk. 2, skal verifikatoren mindst vurdere følgende:
- a) kategorien af anlægget, som der henvises til i artikel 19 i forordning (EU) nr. 601/2012, og de aktiviteter, der udføres i anlægget, med henblik på verifikationen af operatørens emissionsrapport
 - b) størrelsen og karakteren af luftfartsoperatøren, fordelingen af oplysninger på forskellige lokationer samt antallet og typen af flyvninger med henblik på verifikationen af luftfartsoperatørens emissions- eller tonkilometerrapport
 - c) overvågningsplanen, der er godkendt af den kompetente myndighed, samt de nærmere detaljer i overvågningsmetodologien, der er fastlagt i denne overvågningsplan
 - d) arten, omfanget og kompleksiteten af emissionskilder og kildestrømme samt udstyret og processerne, der har resulteret i emissioner eller tonkilometerdata, herunder målingsudstyret, der er beskrevet i overvågningsplanen, oprindelsen og anvendelsen af beregningsfaktorer og andre primære datakilder
 - e) dataflowaktiviteterne, kontrolsystemet og kontrolmiljøet.

4. Når verifikatoren udfører den strategiske analyse, skal følgende kontrolleres:

- a) om den overvågningsplan, der er blevet forelagt, er den seneste udgave, som er godkendt af den kompetente myndighed
- b) om der er foretaget ændringer af overvågningsplanen under rapporteringsperioden

- c) om disse ændringer er blevet meddelt den kompetente myndighed i henhold til artikel 15, stk. 1, eller artikel 23 i forordning (EU) nr. 601/2012 eller godkendt af den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i samme forordning.

Artikel 12

Risikoanalyse

1. Verifikator skal identificere og analysere følgende elementer for at udforme, planlægge og gennemføre en effektiv verifikation:

- a) de iboende risici
- b) kontrolaktiviteterne
- c) hvis der er gennemført kontrolaktiviteter som nævnt i litra b), kontrolrisiciene angående disse kontrolaktiviteters effektivitet.

2. Ved identifikation og analyse af de elementer, som der henvises til i stk. 1, skal verifikator som minimum tage hensyn til:

- a) resultaterne fra den strategiske analyse, som der henvises til i artikel 11, stk. 1
- b) de oplysninger, som der henvises til i artikel 10, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, litra c)
- c) den væsentlighedsgrad, som der henvises til i artikel 11, stk. 2, litra b).

3. Hvis verifikatoren har fastslået, at operatøren eller luftfartsoperatøren ikke har identificeret de relevante, iboende risici og kontrolrisici i sin risikovurdering, skal verifikator underrette operatøren eller luftfartsoperatøren herom.

4. Hvis det er relevant i forhold til de oplysninger, der er opnået under verifikationen, skal verifikator revidere risikoanalysen og ændre eller gentage de verifikationsaktiviteter, der skal udføres.

Artikel 13

Verifikationsplan

1. Verifikatoren skal udarbejde et udkast til en verifikationsplan, der står i forhold til de tilvejebragte oplysninger og de risici, der er identificeret under den strategiske analyse og risikoanalysen, og den skal som minimum bestå af:

- a) et verifikationsprogram, der beskriver karakteren og omfanget af verifikationsaktiviteterne, samt den tid og måde, som disse aktiviteter skal udføres på
- b) en testplan, der fastlægger omfanget af og metoderne til test af kontrolaktiviteterne samt procedurerne for kontrolaktiviteterne

c) en dataindsamlingsplan, der fastsætter omfanget af og metoderne til dataindsamling med relation til datapunkter, som ligger til grund for de samlede emissioner i operatørens eller luftfartsoperatørens rapport eller de samlede tonkilometerdata i luftfartsoperatørens tonkilometerrapport.

2. Verifikatoren skal fastlægge den testplan, som der henvises til i stk. 1, litra b), på en sådan måde, at verifikatoren kan fastslå, i hvor høj grad der kan sættes lid til de relevante kontrolaktiviteter til at vurdere, om de i artikel 7, stk. 4, litra b), nævnte krav er opfyldt.

Ved fastsættelsen af prøveudtagningens omfang og prøveudtagningsaktiviteterne til testning af kontrolaktiviteterne skal verifikator tage hensyn til følgende elementer:

- a) de iboende risici
- b) kontrolmiljøet
- c) de relevante kontrolaktiviteter
- d) kravet om at levere en verifikationserklæring med rimelig sikkerhed.

3. Ved fastsættelsen af prøveudtagningens omfang og prøveudtagningsaktiviteterne til indsamling af de data, som der henvises til i stk. 1, litra c), skal verifikatoren tage hensyn til følgende elementer:

- a) de iboende risici og kontrolrisici
- b) resultaterne af de analytiske procedurer
- c) kravet om at levere en verifikationserklæring med rimelig sikkerhed
- d) væsentlighedsgraden
- e) væsentligheden af et individuelt dataelements bidrag til det overordnede datasæt.

4. Verifikatoren skal fastlægge og gennemføre verifikationsplanen på en sådan måde, at verifikationsrisikoen reduceres til et acceptabelt niveau, og der opnås rimelig sikkerhed for, at operatørens eller luftfartsoperatørens rapport er fri for væsentlige ukorrekte angivelser.

5. Verifikatoren skal opdatere risikoanalysen og verifikationsplanen og tilpasser verifikationsaktiviteterne under verifikationen, når der findes yderligere risici, der skal reduceres, eller når der er mindre faktisk risiko end oprindeligt forventet.

Artikel 14

Verifikationsaktiviteter

Verifikatoren skal gennemføre verifikationsplanen og på baggrund af risikoanalysen kontrollere implementeringen af overvågningsplanen som godkendt af den kompetente myndighed.

Til det formål skal verifikator som minimum udføre omfattende test bestående af analytiske procedurer, dataverifikation og kontrol af overvågningsmetodologien og af følgende:

- a) dataflowaktiviteterne og de systemer, der anvendes i dataflowet, herunder informationsteknologisystemer
- b) om operatørens eller luftfartsoperatørens kontrolaktiviteter er passende dokumenteret, gennemført, opretholdt og i stand til effektivt at afbøde de iboende risici
- c) om de procedurer, som er anført i overvågningsplanen, er effektive til at afbøde de iboende risici og kontrolrisici, og om procedurerne er gennemført, tilstrækkeligt dokumenteret og korrekt opretholdt.

Med henblik på andet afsnit, litra a), skal verifikatoren spore dataflowet ifølge sekvensen og interaktionen af dataflowaktiviteterne fra de primære kildedata til udarbejdelsen af operatørens eller luftfartsoperatørens rapport.

Artikel 15

Analytiske procedurer

1. Verifikatoren anvender analytiske procedurer til at vurdere sandsynligheden og fuldstændigheden af data, hvor den iboende risiko, kontrolrisikoen og egnetheden af operatørens eller luftfartsoperatørens kontrolaktiviteter viser behovet for sådanne analytiske procedurer.

2. Under udførelsen af de analytiske procedurer, som der henvises til i stk. 1, vurderer verifikatoren rapporterede data for at identificere mulige risikoområder og for efterfølgende at validere og tilpasse de planlagte verifikationsaktiviteter. Verifikatoren skal som minimum:

- a) vurdere sandsynligheden af svingninger og tendenser over tid eller mellem sammenlignelige elementer
- b) identificere umiddelbart ekstreme observationer, uventede data og datamangler.

3. Under anvendelsen af de analytiske procedurer, som der henvises til i stk. 1, skal verifikatoren udføre:

- a) indledende analytiske procedurer på aggregerede data før udførelse af de aktiviteter, som der henvises til i artikel 10, med henblik på at forstå karakteren, kompleksiteten og relevansen af de rapporterede data

- b) omfattende analytiske procedurer på de aggregerede data og datapunkter, der ligger til grund for disse data, med henblik på at identificere mulige strukturelle fejl og umiddelbart ekstreme observationer
- c) afsluttende analytiske procedurer på de aggregerede data for at sikre, at alle fejl, der identificeres under verifikationsprocessen, er blevet rettet korrekt.
4. Når verifikatoren identificerer ekstreme observationer, svingninger, tendenser, datamangler eller data, der ikke er konsistente med andre relevante oplysninger, eller som adskiller sig væsentligt fra forventede mængder eller forhold, indhenter verifikatoren forklaringer hos operatøren eller luftfartsoperatøren, der understøttes af yderligere relevant dokumentation.

På baggrund af forklaringerne og ekstra leveret dokumentation vurderer verifikatoren virkningerne af verifikationsplanen og de verifikationsaktiviteter, der skal udføres.

Artikel 16

Dataverifikation

1. Verifikatoren verificerer dataene i operatørens eller luftfartsoperatørens rapport ved at anvende detaljerede test af data, herunder sporing af dataene tilbage til den primære datakilde, krydstjek af data med eksterne datakilder, udførelse af afstemninger, kontrol af grænseværdier for tilsvarende data og udførelse af genberegninger.
2. Som en del af dataverifikationen, som der henvises til i stk. 1, og under hensyntagen til den godkendte overvågningsplan, herunder de procedurer, der er beskrevet i denne plan, kontrollerer verifikatoren:
- a) afgrænsningen af et anlæg med henblik på at verificere en operatørs emissionsrapport
- b) fuldstændigheden af kildestrømme og emissionskilder som beskrevet i overvågningsplanen, der er godkendt af den kompetente myndighed, med henblik på at verificere en operatørs emissionsrapport
- c) fuldstændigheden af flyvninger, som falder inden for en luftfartsaktivitet, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, og som luftfartsoperatøren er ansvarlig for, samt fuldstændigheden af henholdsvis emissionsdata og tonkilometerdata, med henblik på at verificere en luftfartsoperatørs emissionsrapport og tonkilometerreport
- d) konsistensen af rapporterede data og dokumentation af masse og balance med henblik på at verificere en luftfartsoperatørs emissionsrapport og tonkilometerreport

- e) konsistensen mellem aggregeret brændstofforbrug og data for brændstof, der er indkøbt eller på anden måde leveret til det luftfartøj, som udfører luftfartsaktiviteten med henblik på at verificere en luftfartsoperatørs emissionsrapport
- f) konsistensen af de aggregerede rapporterede data i en operatørs eller luftfartsoperatørens rapport med primære kildedata
- g) de værdier, som måles med resultaterne af beregningerne, der udføres af operatøren i henhold til artikel 46 i samme forordning, hvis der af en operatør anvendes en målingsbaseret metodologi, som der henvises til i artikel 21, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012
- h) dataenes pålidelighed og nøjagtighed.

3. Med henblik på at kontrollere fuldstændigheden af flyvninger, som der henvises til i stk. 2, litra c), bruger verifikatoren en luftfartsoperatørs lufttrafikdata, herunder data, der er indsamlet fra Eurocontrol eller andre relevante organisationer, der kan behandle lufttrafikoplysninger som dem, der er tilgængelige for Eurocontrol.

Artikel 17

Verifikation af den korrekte anvendelse af overvågningsmetodologien

1. Verifikatoren kontrollerer den korrekte anvendelse og implementering af overvågningsmetodologien ifølge den kompetente myndigheds godkendelse i overvågningsplanen, herunder de nærmere detaljer i denne overvågningsmetodologi.
2. Med henblik på at verificere operatørens emissionsrapport kontrollerer verifikatoren den korrekte anvendelse og implementering af stikprøveplanen, som der henvises til i artikel 33 i forordning (EU) nr. 601/2012, som godkendt af den kompetente myndighed.
3. Hvis CO₂ overføres i henhold til artikel 48 og 49 i forordning (EU) nr. 601/2012, og den overførte CO₂ måles af både det overførende og modtagende anlæg, kontrollerer verifikatoren, om forskelle mellem de målte værdier ved begge anlæg kan forklares af målesystemernes usikkerhed, og om der er anvendt det korrekte aritmetiske gennemsnit for de målte værdier i emissionsrapporterne for begge anlæg.

Hvis forskellen mellem de målte værdier ved begge anlæg ikke kan forklares af usikkerheden i målesystemerne, kontrollerer verifikatoren, om der er foretaget justeringer for at korrigere for forskellene mellem de målte værdier, om disse justeringer var bevarende, og om den kompetente myndighed har godkendt disse justeringer.

4. Hvis operatører i medfør af artikel 12, stk. 3, i forordning (EU) nr. 601/2012 skal medtage yderligere elementer i den overvågningsplan, som er relevant for at overholde kravene i artikel 24, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU⁽¹⁾, kontrollerer verifikatoren den korrekte anvendelse og implementering af de procedurer, som der henvises til i artikel 12, stk. 3, i samme forordning. I den forbindelse kontrollerer verifikatoren også, om oplysninger om eventuelle planlagte ændringer eller effektive ændringer af kapaciteten, aktivitetsniveauet og driften af et anlæg er blevet indsendt af operatøren til den kompetente myndighed inden 31. december for rapporteringsperioden.

Artikel 18

Verifikation af metoder, der anvendes ved manglende data

1. Hvis metoder, der er fastsat i overvågningsplanen i henhold til den kompetente myndigheds godkendelse, er blevet anvendt til at komplettere manglende data i henhold til artikel 65 i forordning (EU) nr. 601/2012, kontrollerer verifikatoren, om de anvendte metoder var egnede til den specifikke situation, og om de er blevet anvendt korrekt.

Hvis operatøren eller luftfartsoperatøren har indhentet en godkendelse hos den kompetente myndighed til at anvende andre metoder end dem, som der henvises til i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 65, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012, kontrollerer verifikatoren, om den godkendte tilgang er anvendt korrekt og passende dokumenteret.

Hvis operatøren eller luftfartsoperatøren ikke er i stand til at indhente en sådan godkendelse i tide, kontrollerer verifikatoren, om den tilgang, der anvendes af operatøren eller luftfartsoperatøren til at komplettere de manglende data, sikrer, at emissionerne ikke undervurderes, og at denne tilgang ikke fører til væsentlige ukorrekte angivelser.

2. Verifikatoren kontrollerer, om de kontrolaktiviteter, der gennemføres af operatøren eller luftfartsoperatøren til at forhindre, at der opstår manglende data som omhandlet i artikel 65, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012, er effektive.

Artikel 19

Usikkerhedsvurdering

1. Hvis forordning (EU) nr. 601/2012 kræver, at operatøren påviser overensstemmelse med usikkerhedsgrænser for aktivitetsdata og beregningsfaktorer, bekræfter verifikatoren gyldigheden af de oplysninger, som bruges til at beregne usikkerhedsniveauerne med, som fastsat i den godkendte overvågningsplan.

2. Hvis en operatør anvender en ikke-trinvis overvågningsmetodologi, som der henvises til i artikel 22 i forordning (EU) nr. 601/2012, kontrollerer verifikatoren:

a) om operatøren har udført en vurdering og kvantificering af usikkerheden, som påviser, at den påkrævede overordnede usikkerhedsgrænse for det årlige niveau af drivhusgasemissioner i henhold til artikel 22, litra c), i forordning (EU) nr. 601/2012 er overholdt

b) gyldigheden af de oplysninger, der er anvendt til vurderingen og kvantificeringen af usikkerheden

c) om den overordnede tilgang, der er anvendt til vurderingen og kvantificeringen af usikkerheden, er i overensstemmelse med artikel 22, litra b), i samme forordning

d) om der er leveret dokumentation for, at betingelserne for overvågningsmetodologien, som der henvises til i artikel 22, litra a), i samme forordning, er blevet overholdt.

3. Hvis luftfartsoperatøren i henhold til forordning (EU) nr. 601/2012 skal påvise, at de påkrævede usikkerhedsniveauer ikke er overskredet, kontrollerer verifikatoren gyldigheden af de oplysninger, som bruges til at påvise, at de gældende usikkerhedsniveauer som fastlagt i overvågningsplanen, der er godkendt af den kompetente myndighed, ikke er overskredet.

Artikel 20

Stikprøver

1. Ved kontrol af kontrolaktiviteternes og kontrolprocedurerens overensstemmelse som omhandlet i artikel 14, litra b) og c), eller ved udførelse af kontrollerne som omhandlet i artikel 15 og 16 kan verifikatoren bruge metoder for udtagning af stikprøver, der er specifikke for et anlæg eller en luftfartsoperatør, forudsat at prøveudtagningen anses for at være berettiget ud fra risikoanalysen.

2. Hvis verifikatoren identificerer en uoverensstemmelse eller en ukorrekt angivelse i løbet af prøveudtagning, anmoder verifikatoren operatøren eller luftfartsoperatøren om at forklare hovedårsagerne til uoverensstemmelsen eller den ukorrekte angivelse med henblik på at vurdere uoverensstemmelsens eller den ukorrekte angivelses konsekvenser for de rapporterede data. På baggrund af resultatet af denne vurdering afgør verifikatoren, om der er behov for yderligere verifikationsaktiviteter, om prøveudtagningsstørrelsen skal øges, og hvilken del af data-populationen der skal korrigeres af operatøren eller luftfartsoperatøren.

3. Verifikatoren dokumenterer udfaldet af de kontroller, som der henvises til i artikel 14, 15, 16 og 17, herunder detaljerne fra ekstra prøveudtagninger, i den interne verifikationsdokumentation.

Artikel 21

Anlægsbesøg

1. På et eller flere passende tidspunkter under verifikationsprocessen foretager verifikatoren et anlægsbesøg med henblik på at vurdere funktionen af målere og overvågningsystemer, at udføre interviews, at udføre de aktiviteter, der er påkrævet i henhold til dette kapitel, samt at indsamle tilstrækkelige oplysninger og dokumentation til at kunne afgøre, om operatørens eller luftfartsoperatørens rapport er fri for væsentlige ukorrekte angivelser.

⁽¹⁾ EUT L 130 af 17.5.2011, s. 1.

2. Operatøren eller luftfartsoperatøren giver verifikatoren adgang til sine anlæg.

3. Med henblik på at verificere operatørens emissionsrapport benytter verifikatoren også et anlægsbesøg for at vurdere anlæggets afgrænsning samt kildestrømmes og emissionskilders fuldstændighed.

4. Med henblik på at verificere operatørens emissionsrapport beslutter verifikatoren på baggrund af risikoen, om der er behov for besøg på andre lokationer, blandt andet hvis relevante dele af dataflowaktiviteter og kontrolaktiviteter udføres på andre lokationer, såsom virksomhedshovedsæder og andre anlægs-eksterne kontorer.

Artikel 22

Håndtering af ukorrekte angivelser og afvigelser

1. Hvis verifikatoren har identificeret ukorrekte angivelser og afvigelser under verifikationen, underretter verifikatoren operatøren eller luftfartsoperatøren herom i tide og anmoder om relevante korrektioner.

Operatøren eller luftfartsoperatøren korrigerer eventuelle meddelte ukorrekte angivelser og afvigelser.

2. Verifikatoren dokumenterer i den interne verifikationsdokumentation alle ukorrekte angivelser eller afvigelser, der er blevet korrigeret af operatøren eller luftfartsoperatøren under verifikationen, og markerer dem som løst.

3. Hvis operatøren eller luftfartsoperatøren ikke korrigerer de ukorrekte angivelser eller afvigelser, som de har fået meddelelse om af verifikatoren i overensstemmelse med stk. 1, før verifikatoren udgiver verifikationsrapporten, anmoder verifikatoren operatøren eller luftfartsoperatøren om at forklare hovedårsagerne til uoverensstemmelsen eller den ukorrekte angivelse for at vurdere uoverensstemmelsens eller den ukorrekte angivelses indvirkning på de rapporterede data.

Verifikatoren afgør, hvorvidt de ikke-korrigerede ukorrekte angivelser, individuelt eller i forbindelse med andre ukorrekte angivelser, har væsentlig indflydelse på de samlede rapporterede emissioner eller tonkilometerdata. Ved vurderingen af ukorrekte angivelser væsentlighed tager verifikatoren hensyn til den ukorrekte angivelses størrelse og karakter samt de særlige omstændigheder ved deres forekomst.

Verifikatoren vurderer, om den ikke-korrigerede afvigelse, individuelt eller kombineret med andre afvigelser, har en indvirkning på de rapporterede data, og om dette fører til væsentlige ukorrekte angivelser.

Verifikatoren kan betragte ukorrekte angivelser som væsentlige, selv om disse ukorrekte angivelser, individuelt eller kombineret

med andre ukorrekte angivelser, ligger under den væsentlighedsgrad, som er fastsat i artikel 23, hvis en sådan betragtning er berettiget ud fra de ukorrekte angivelser størrelse og karakter samt de særlige omstændigheder ved deres optræden.

Artikel 23

Væsentlighedsgrad

1. Væsentlighedsgraden skal være 5 % af de samlede rapporterede emissioner i den rapporteringsperiode, som er genstand for verifikation, for hvert af følgende elementer:

- a) kategori A-anlæg, som der henvises til i artikel 19, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 601/2012, og kategori B-anlæg, som der henvises til i artikel 19, stk. 2, litra b), i samme
- b) luftfartsoperatører med årlige emissioner lig med eller mindre end 500 kiloton fossilt CO₂.

2. Væsentlighedsgraden skal være 2 % af de samlede rapporterede emissioner i den rapporteringsperiode, som er genstand for verifikation, for hvert af følgende elementer:

- a) kategori C-anlæg, som der henvises til i artikel 19, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 601/2012
- b) luftfartsoperatører med årlige emissioner på mere end 500 kiloton fossilt CO₂.

3. Med henblik på at verificere luftfartsoperatørers tonkilometerdata skal væsentlighedsgraden være 5 % af de samlede rapporterede tonkilometerdata i den rapporteringsperiode, som er genstand for verifikation.

Artikel 24

Konklusion ud fra verifikationsresultater

Ved færdiggørelse af verifikationen og håndtering af de oplysninger, der er indhentet under verifikationen, skal verifikatoren:

- a) kontrollere de endelige data fra operatøren eller luftfartsoperatøren, herunder data, der er blevet justeret på baggrund af oplysninger, som er tilvejebragt under verifikationen
- b) gennemgå operatørens eller luftfartsoperatørens årsager til forskelle mellem de endelige data og data, der tidligere er leveret
- c) gennemgå resultatet af vurderingen for at afgøre, om den overvågningsplan, som er godkendt af den kompetente myndighed, herunder de procedurer, som er beskrevet i denne plan, er blevet gennemført korrekt
- d) vurdere, om verifikationsrisikoen ligger på et acceptabelt lavt niveau, som giver en rimelig sikkerhed

- e) sikre, at der er indsamlet tilstrækkelig dokumentation til at kunne give en verificationserklæring med rimelig sikkerhed for, at rapporten er fri for væsentlige ukorrekte angivelser
- f) sikre, at verificationsprocessen er fuldt dokumenteret i den interne verificationsdokumentation, og at der kan gives en endelig bedømmelse i verificationsrapporten.

Artikel 25

Uafhængig gennemgang

1. Verifikatoren forelægger den interne verificationsdokumentation og verificationsrapporten for en uafhængig beslutningstager før udstedelse af verificationsrapporten.
2. Den uafhængige beslutningstager må ikke have udført verificationsaktiviteter, der er genstand for vedkommendes gennemgang.
3. Omfanget af den uafhængige gennemgang skal omfatte den fuldstændige verificationsproces som beskrevet i nærværende kapitel og registreret i den interne verificationsdokumentation.

Den uafhængige beslutningstager skal gennemføre gennemgangen for at sikre, at verificationsprocessen udføres i overensstemmelse med nærværende forordning, at de procedurer for verificationsaktiviteter, som der henvises til i artikel 40, er blevet udført korrekt, og at der er blevet anvendt behørig professionel omhu og dømmekraft.

Den uafhængige beslutningstager skal også vurdere, om den dokumentation, der er indsamlet, er tilstrækkelig til, at verifikatoren kan udgive en verificationsrapport med rimelig sikkerhed.

4. Hvis der opstår omstændigheder, som kan føre til ændringer i verificationsrapporten efter gennemgangen, gennemgår den uafhængige beslutningstager også disse ændringer og dokumentationen herfor.
5. Verifikatoren skal på behørig vis bemyndige en person til at bekræfte verificationsrapporten på baggrund af den uafhængige beslutningstagers konklusioner og bilagene i den interne verificationsdokumentation.

Artikel 26

Intern verificationsdokumentation

1. Verifikatoren skal forberede og sammensætte en intern verificationsdokumentation, der som minimum indeholder:
 - a) resultaterne af de udførte verificationsaktiviteter
 - b) den strategiske analyse, risikoanalysen og verificationsplanen
 - c) tilstrækkelige oplysninger til at understøtte verificationserklæringen, herunder begrundelser for bedømmelser, som er fremsat om, hvorvidt de identificerede ukorrekte angivelser har væsentlig indflydelse på de rapporterede emissions- eller tonkilometerdata.

2. Den interne verificationsdokumentation, som der henvises til i stk. 1, skal forefindes på en sådan måde, at den uafhængige beslutningstager, som der henvises til i artikel 25, og det nationale akkrediteringsorgan kan vurdere, om verifikationen er blevet udført i overensstemmelse med nærværende forordning.

Efter bekræftelsen af verificationsrapporten i henhold til artikel 25, stk. 5, indfører verifikatoren resultaterne af den uafhængige gennemgang i den interne verificationsdokumentation.

3. Verifikatoren giver efter anmodning den kompetente myndighed adgang til den interne verificationsdokumentation for at lette den kompetente myndigheds evaluering af verifikationen.

Artikel 27

Verifikationsrapport

1. På baggrund af de oplysninger, der er indsamlet under verifikationen, udsteder verifikatoren en verificationsrapport til operatøren eller luftfartsoperatøren om hver emissionsrapport eller tonkilometerrapport, der var genstand for verifikation. Verifikationsrapporten skal som minimum give et af følgende resultater:

- a) rapporten er verificeret som tilfredstillende
- b) operatørens eller luftfartsoperatørens rapport indeholder væsentlige ukorrekte angivelser, der ikke er rettet før udgivelsen af verificationsrapporten
- c) verifikationens omfang er for begrænset ifølge artikel 28, og verifikatoren har ikke kunnet tilvejebringe tilstrækkelig dokumentation til at give en verificationserklæring med rimelig sikkerhed for, at rapporten er fri for væsentlige ukorrekte angivelser
- d) afvigelser, individuelt eller kombineret med andre afvigelser, medfører utilstrækkelig klarhed og forhindrer, at verifikatoren med rimelig sikkerhed kan fastslå, at operatørens eller luftfartsoperatørens rapport er fri for væsentlige ukorrekte angivelser.

I forbindelse med første afsnit, litra a), kan operatørens eller luftfartsoperatørens rapport kun blive anset som tilfredsstillende, hvis den er fri for væsentlige ukorrekte angivelser.

2. Operatøren eller luftfartsoperatøren fremlægger verificationsrapporten for den kompetente myndighed sammen med den pågældende rapport fra operatøren eller luftfartsoperatøren.

3. Verifikationsrapporten skal som minimum indeholde følgende elementer:

- a) navnet på operatøren eller luftfartsoperatøren, som var genstand for verifikation

- b) verifikationens målsætninger den tekniske ekspert, der var involveret i verifikationen af operatørens eller luftfartsoperatørens rapport
- c) verifikationens omfang
- d) en henvisning til operatørens eller luftfartsoperatørens rapport, der er blevet verificeret
- e) de kriterier, der blev brugt til at verificere operatørens eller luftfartsoperatørens rapport, herunder tilladelsen, når det er relevant, og versionerne af overvågningsplanen, der er godkendt af den kompetente myndighed, samt gyldighedsperioden for hver overvågningsplan
- f) samlede emissioner eller tonkilometer pr. aktivitet som nævnt i bilag I til direktiv 2003/87/EF og pr. anlæg eller luftfartsoperatør
- g) rapporteringsperioden, der var genstand for verifikation
- h) ansvarsområderne for operatøren eller luftfartsoperatøren, den kompetente myndighed og verifikatoren
- i) verifikationserklæringen
- j) en beskrivelse af eventuelle identificerede ukorrekte angivelser og afvigelser, der ikke er korrigeret før udgivelsen af verifikationsrapporten
- k) de datoer, hvor der udført anlægsbesøg, og af hvem
- l) oplysninger om, hvorvidt der er givet afkald på anlægsbesøg, og årsagen til afkald på disse anlægsbesøg
- m) eventuelle tilfælde af manglende overholdelse af forordning (EU) nr. 601/2012, når sådanne har vist sig under verifikationen
- n) hvis der ikke i tide af den kompetente myndighed kan opnås godkendelse af den anvendte metode til at komplettere datamangler i henhold til artikel 18, stk. 1, sidste afsnit, en bekræftelse af, om den anvendte metode er bevarende, og om den fører til væsentlige ukorrekte angivelser
- o) hvis verifikatoren har observeret ændringer af kapaciteten, aktivitetsniveauet og driften af anlæg, der kan have en indvirkning på anlæggets tildeling af emissionstilladelser, og som ikke er blevet rapporteret til den kompetente myndighed inden 31. december i rapporteringsperioden i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1, i afgørelse 2011/278/EU, en beskrivelse af disse ændringer og hertil knyttede bemærkninger
- p) når det er relevant, anbefalinger til forbedringer
- q) navnene på den EU ETS-ledende auditor, den uafhængige beslutningstager og når det er relevant, EU ETS-auditoren og
- r) datoen og en bemyndiget persons underskrift på vegne af verifikatoren, inklusive vedkommendes navn.
4. Verifikatoren beskriver i verifikationsrapporten de ukorrekte angivelser og afvigelserne i så tilstrækkelige detaljer, at det er muligt for operatøren eller luftfartsoperatøren samt den kompetente myndighed at forstå følgende:
- a) størrelsen og karakteren af den ukorrekte angivelse eller uoverensstemmelsen
- b) hvorfor den ukorrekte angivelse har væsentlig indflydelse, eller hvorfor ikke
- c) hvilket element i operatørens eller luftfartsoperatørens rapport den ukorrekte angivelse henviser til, eller hvilket element i overvågningsplanen uoverensstemmelsen henviser til.
5. Hvis en medlemsstat kræver, at verifikatoren indsender oplysninger om verifikationsprocessen ud over de elementer, der er beskrevet i stk. 3, og som ikke er nødvendige for at forstå verifikationserklæringen, kan operatøren eller luftfartsoperatøren af effektivitetsgrunde indsende de ekstra oplysninger til den kompetente myndighed separat fra verifikationsrapporten på en anden dato, men ikke senere end 15. maj samme år.

Artikel 28

Begrænsning af omfang

Verifikatoren kan konkludere, at verifikationens omfang, som der henvises til i artikel 27, stk. 1, litra c), er for begrænset i følgende situationer:

- a) der mangler data, og dette forhindrer en verifikator i at indhente den dokumentation, som skal bruges for at reducere verifikationsrisikoen til det niveau, der er nødvendigt for at opnå et rimeligt sikkerhedsniveau
- b) overvågningsplanen er ikke godkendt af den kompetente myndighed
- c) overvågningsplanen tilvejebringer ikke tilstrækkeligt omfang eller klarhed til at kunne foretage en konklusion for verifikationen
- d) operatøren eller luftfartsoperatøren har ikke kunnet tilvejebringe tilstrækkelige oplysninger til at sætte verifikatoren i stand til at udføre verifikationen.

Artikel 29

Behandling af udestående ikke-materielle afvigelser

1. Verifikatoren vurderer, om operatøren eller luftfartsoperatøren har korrigeret de afvigelser, som er angivet i verifikationsrapporten for den forudgående overvågningsperiode ifølge de krav til operatøren, som der henvises til i artikel 69, stk. 4, i forordning (EU) nr. 601/2012, hvor dette er relevant.

Hvis operatøren eller luftfartsoperatøren ikke har korrigeret disse afvigelser i henhold til artikel 69, stk. 4, i forordning (EU) nr. 601/2012, overvejer verifikatoren, om dette øger eller kan øge risikoen for ukorrekte angivelser.

Verifikatoren rapporterer i verifikationsrapporten, om disse afvigelser er blevet løst af operatøren eller luftfartsoperatøren.

2. Verifikatoren registrerer i den interne verifikationsdokumentation detaljer angående, hvornår og hvordan identificerede afvigelser er løst af operatøren eller luftfartsoperatøren under verifikationen.

Artikel 30

Forbedring af overvågnings- og rapporteringsprocessen

1. Hvis verifikatoren har identificeret områder, der kan forbedres, i operatørens eller luftfartsoperatørens præstation i forhold til litra a) til d), i dette stykke, medtager verifikatoren i verifikationsrapporten anbefalinger til forbedringer med relation til operatørens eller luftfartsoperatørens præstation på disse punkter:

- a) operatørens eller luftfartsoperatørens risikovurdering
- b) udviklingen, dokumentationen, gennemførelsen og opretholdelsen af dataflowaktiviteter og kontrolaktiviteter samt evalueringen af kontrolsystemet
- c) udviklingen, dokumentationen, gennemførelsen og opretholdelsen af procedurer til dataflowaktiviteter og kontrolaktiviteter samt andre procedurer, som en operatør eller luftfartsoperatør skal etablere i henhold til forordning (EU) nr. 601/2012
- d) overvågningen og rapporteringen af emissioner eller tonkilometer, herunder i forhold til at opnå højere trin, reducere risici og forbedre effektiviteten i overvågningen og rapporteringen.

2. Under verifikationen efter det år, hvor anbefalingerne til forbedring blev foretaget i en verifikationsrapport, kontrollerer verifikatoren, hvorvidt operatøren eller luftfartsoperatøren har gennemført anbefalingerne til forbedring, og på hvilken måde dette er gjort.

Hvis operatøren eller luftfartsoperatøren ikke har gennemført disse anbefalinger eller ikke har gennemført dem korrekt, vurderer verifikatoren, hvilke konsekvenser dette har for risikoen for ukorrekte angivelser og afvigelser.

Artikel 31

Forenklet verifikation for anlæg

1. Uanset artikel 21, stk. 1, kan verifikatoren med forbehold af godkendelse fra en kompetent myndighed i overensstemmelse med andet afsnit i denne artikel beslutte ikke at foretage anlægsbesøg for anlæg på baggrund af resultatet af risikoanalysen og efter at have fastslået, at verifikatoren har ekstern adgang til alle relevante data, og at betingelserne for ikke at foretage anlægsbesøg, som Kommissionen har fastsat, er overholdt. Verifikatoren underretter straks operatøren herom.

Operatøren indsender en ansøgning til den kompetente myndighed for at anmode den kompetente myndighed om at godkende verifikatorens beslutning om ikke at foretage anlægsbesøget.

Efter en ansøgning indsendt af den pågældende operatør beslutter den kompetente myndighed under hensyntagen til alle følgende elementer, om den kan godkende verifikatorens beslutning om ikke at foretage anlægsbesøget:

- a) de oplysninger, som verifikatoren har indsendt om resultatet af risikoanalysen
- b) oplysninger om, at der er ekstern adgang til de relevante data
- c) dokumentation for, at de krav, der er fastsat i stk. 3, ikke gælder for anlægget
- d) dokumentation for, at betingelserne for ikke at foretage anlægsbesøg, som er fastsat af Kommissionen, er overholdt.

2. Den kompetente myndigheds godkendelse, som der henvises til i stk. 1, er ikke påkrævet for ikke at foretage anlægsbesøg for anlæg med lave emissionsmængder, som der henvises til i artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012.

3. Verifikatoren skal foretage anlægsbesøg i hvilken som helst af følgende situationer:

- a) når en operatørs emissionsrapport verificeres for første gang af verifikatoren
- b) hvis en verifikator ikke har foretaget et anlægsbesøg i to rapporteringsperioder, som går umiddelbart forud for den indeværende rapporteringsperiode

c) hvis der under rapporteringsperioden har været væsentlige ændringer i overvågningsplanen, herunder dem, som der henvises til i artikel 15, stk. 3 eller 4, i forordning (EU) nr. 601/2012.

Artikel 32

Forenklet verifikation for luftfartsoperatører

1. Uanset artikel 21, stk. 1, i nærværende forordning kan verifikatoren beslutte ikke at foretage et anlægsbesøg hos en lille udleder i henhold til artikel 54, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012, hvis verifikatoren på baggrund af sin risikoanalyse har konkluderet, at verifikatoren har eksternt adgang til alle relevante data.

2. Hvis en luftfartsoperatør bruger de forenkledte værktøjer, som der henvises til i artikel 54, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012, til at bestemme brændstofforbruget, og de rapporterede data er genereret af disse værktøjer uafhængigt af input fra luftfartsoperatøren, kan verifikatoren på baggrund af sin risikoanalyse beslutte ikke at udføre de kontroller, som der henvises til i artikel 14, artikel 16, artikel 17, stk. 1 og 2, og artikel 18 i nærværende forordning.

Artikel 33

Forenkledte verifikationsplaner

Hvis en verifikator benytter en forenklet verifikationsplan, registrerer verifikatoren begrundelser for at anvende sådanne planer i den interne verifikationsdokumentation, herunder dokumentation for, at betingelserne for at anvende forenkledte verifikationsplaner er overholdt.

KAPITEL III

KRAV TIL VERIFIKATORER

Artikel 34

Sektorspecifikke omfang for akkreditering

Verifikatoren udsteder kun en verifikationsrapport til en operatør eller luftfartsoperatør, som udfører en aktivitet, der er dækket af aktivitetens omfang som omhandlet i bilag I, og for hvilken verifikatoren har fået tildelt en akkreditering i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 765/2008 og nærværende forordning.

Artikel 35

Kontinuerlig kompetenceproces

1. Verifikatoren skal etablere, dokumentere, gennemføre og opretholde en kompetenceproces for at sikre, at alt personale, der er betroet verifikationsaktiviteter, er kompetent til de opgaver, som de får tildelt.

2. Som en del af den kompetenceproces, der henvises til i stk. 1, skal verifikatoren som minimum fastlægge, dokumentere, gennemføre og opretholde følgende:

- a) generelle kompetencekriterier for alt personale, der varetager verifikationsaktiviteter
- b) specifikke kompetencekriterier for hver funktion hos verifikatoren, der varetager verifikationsaktiviteter, navnlig for EU ETS-auditoren, den EU ETS-ledende auditor, den uafhængige beslutningstager og den tekniske ekspert
- c) en metode til at sikre den løbende kompetence og den regelmæssige evaluering af præstationen for alt personale, der varetager verifikationsaktiviteter
- d) en proces til at sikre den løbende uddannelse af personalet, der varetager verifikationsaktiviteter
- e) en proces til at vurdere, hvorvidt verifikationsopgaven falder inden for omfanget af verifikatorens akkreditering, og hvorvidt verifikatoren har kompetencen, personalet og ressourcerne, der kræves til at vælge verifikationsholdet og fuldføre verifikationsaktiviteterne inden for den påkrævede tidsramme.

De kompetencekriterier, som der henvises til i første afsnit, litra b), skal være specifikke for hver aktivitet i akkrediteringsomfanget, hvor disse personer udfører verifikationsaktiviteter.

Ved evalueringen af personalets kompetence i henhold til første afsnit, litra c), vurderer verifikatoren denne kompetence i forhold til de kompetencekriterier, der henvises til i litra a) og b).

Den proces, som der henvises til i første afsnit, litra e), skal også omfatte en proces til vurdering af, om verifikationsholdet har alle kompetencer og personer, der kræves til at udføre verifikationsaktiviteter for en specifik operatør eller luftfartsoperatør.

Verifikatoren udvikler generelle og specifikke kompetencekriterier, som er i overensstemmelse med kriterierne i artikel 36, stk. 4, og artikel 37, 38 og 39.

3. Verifikatoren overvåger med regelmæssige intervaller præstationen for alt personale, der varetager verifikationsaktiviteter, med henblik på at bekræfte den løbende kompetence hos dette personale.

4. Verifikatoren gennemgår med regelmæssige intervaller kompetenceprocessen, som der henvises til i stk. 1, for at sikre, at:

- a) de kompetencekriterier, som der henvises til i første afsnit, litra a) og b), udvikles i overensstemmelse med kompetencekravene i nærværende forordning

b) alle forhold, der kan identificeres i forhold til fastsættelsen af de generelle og specifikke kompetencekriterier i henhold til første afsnit, litra a) og b), behandles

c) alle kriterierne i kompetenceprocessen opdateres og oprettholdes, når det er relevant.

5. Verifikatoren skal have et system til at registrere resultaterne af de aktiviteter, som udføres i kompetenceprocessen, som der henvises til i stk. 1.

6. En tilstrækkelig kompetent bedømmer skal vurdere en EU ETS-auditors og EU ETS-ledende auditors kompetence og præstation.

I den forbindelse overvåger den kompetente bedømmer disse revisorer under verifikationen af operatørens eller luftfartsoperatørens rapport om installationens eller luftfartsoperatørens anlæg alt efter omstændighederne for at fastslå, om de opfylder kompetencekriterierne

7. Hvis et medlem af personalet ikke kan demonstrere, at kompetencekriterierne for en specifik opgave, som er tildelt til vedkommende, er fuldstændigt opfyldt, identificerer og organiserer verifikatoren yderligere uddannelse eller overvåget jobtræning og overvåger den pågældende person, indtil vedkommende på tilfredsstillende måde over for verifikatoren påviser, at kompetencekriterierne er opfyldt.

Artikel 36

Verifikationshold

1. For hver enkelt verifikationsopgave skal verifikatoren sammensætte et verifikationshold, der er i stand til at udføre verifikationsaktiviteterne som omhandlet i kapitel II.

2. Verifikationsholdet skal som minimum bestå af en EU ETS-ledende auditor, og, hvis verifikatorens konklusioner under vurderingen som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra e), og den strategiske analyse kræver dette, et passende antal EU ETS-auditorer og tekniske eksperter.

3. Til den uafhængige gennemgang af verifikationsaktiviteterne med relation til en bestemt verifikationsopgave udpeger verifikatoren en uafhængig beslutningstager, som ikke må være en del af verifikationsholdet.

4. Hvert gruppemedlem skal:

a) have en klar forståelse af sin individuelle rolle i verifikationsprocessen

b) være i stand til at kommunikere effektivt på det sprog, som er nødvendigt for at udføre sine specifikke opgaver.

5. Verifikationsholdet skal omfatte mindst én person, der har den tekniske kompetence og forståelse, som er nødvendig for at kunne vurdere de specifikke tekniske overvågnings- og rapporteringsaspekter, der er forbundet med de aktiviteter, som der henvises til i bilag I, og som udføres af anlægget eller luftfartsoperatøren, og én person, der er i stand til at kommunikere på det sprog, som er nødvendigt for verifikationen af en operatørs eller luftfartsoperatørs rapport i den medlemsstat, hvor verifikatoren udfører denne verifikation.

6. Hvis verifikationsholdet består af én person, skal denne person opfylde alle kompetencekravene for EU ETS-auditor og den EU ETS-ledende auditor og opfylde de krav, der er fastsat i stk. 4 og 5.

Artikel 37

Kompetencekrav til EU ETS-auditorer og EU ETS-ledende auditorer

1. En EU ETS-auditor skal have kompetencen til at udføre verifikationen. Med henblik på dette skal EU ETS-auditoren som minimum have:

a) kendskab til direktiv 2003/87/EF, forordning (EU) nr. 601/2012, nærværende forordning, relevante standarder og anden relevant lovgivning, gældende retningslinjer samt relevante retningslinjer og lovgivning, der er udstedt af den medlemsstat, hvor verifikatoren udfører en verifikation

b) kendskab til og erfaring med data- og oplysningsrevision, herunder:

i) metodologier for data- og oplysningsrevision, herunder anvendelsen af væsentlighedsgrad og vurdering af ukorrekte angivelers væsentlighed

ii) analyse af iboende risici og kontrolrisici

iii) prøveudtagningsteknikker i forhold til dataindsamling og kontrol af kontrolaktiviteter

iv) vurdering af data- og informationssystemer, it-systemer, dataflowaktiviteter, kontrolaktiviteter, kontrolsystemer og procedurer til kontrolaktiviteter.

c) evnen til at udføre aktiviteterne i forbindelse med verifikationen af en operatørs eller luftfartsoperatørs rapport ifølge kapitel II

d) kendskab til og erfaring inden for de sektorspecifikke aspekter ved teknisk overvågning og rapportering, som er relevante for omfanget af de aktiviteter, som der henvises til i bilag I, og hvor EU ETS-auditoren udfører verifikation.

2. En EU ETS-ledende auditor skal opfylde kompetencekravene for en EU ETS-auditor og have demonstreret kompetence til at lede et verifikationshold og til at være ansvarlig for at udføre verifikationsaktiviteterne i henhold til nærværende forordning.

Artikel 38

Kompetencekrav til uafhængige beslutningstagere

1. Den uafhængige beslutningstager har den relevante myndighed til at revidere udkastet til verifikationsrapport og den interne verifikationsdokumentation i henhold til artikel 25.

2. Den uafhængige beslutningstager opfylder kompetencekravene for en EU ETS-ledende auditor som omhandlet i artikel 37, stk. 2.

3. Den uafhængige beslutningstager har den nødvendige kompetence til at analysere de leverede oplysninger og bekræfte oplysningernes fuldstændighed og integritet, til at bestride manglende eller modstridende oplysninger samt kontrollere dataspor med henblik på at vurdere, om den interne verifikationsdokumentation er fuldstændig og tilvejebringer tilstrækkelige oplysninger til at understøtte udkastet til verifikationsrapport.

Artikel 39

Anvendelse af tekniske eksperter

1. Ved udførelse af verifikationsaktiviteter kan en verifikator gøre brug af tekniske eksperter for at få detaljeret kendskab og ekspertise angående et bestemt emne, der skal understøtte EU ETS-auditoren og den EU ETS-ledende auditor i udførelsen af deres verifikationsaktiviteter.

2. Hvis den uafhængige beslutningstager ikke har kompetencen til at vurdere et bestemt aspekt i revisionsprocessen, skal verifikatoren kræve støtte fra en teknisk ekspert.

3. Den tekniske ekspert skal have den nødvendige kompetence og ekspertise til effektivt at støtte EU ETS-auditoren og den EU ETS-ledende auditor eller den uafhængige beslutningstager, hvor det er nødvendigt, i forbindelse med det emne, hvor vedkommendes viden og ekspertise er ønsket. Desuden skal den tekniske ekspert have en tilstrækkelig forståelse af de spørgsmål, som er påkrævet i henhold til artikel 37, stk. 1, litra a), b) og c).

4. Den tekniske ekspert skal varetage angivne opgaver under ledelse af og fulde ansvar hos den EU ETS-ledende auditor i det verifikationshold, hvor den tekniske ekspert arbejder eller den uafhængige beslutningstager.

Artikel 40

Procedurer for verifikationsaktiviteter

1. En verifikator skal etablere, dokumentere, gennemføre og opretholde en eller flere procedurer for verifikationsaktiviteter

som beskrevet i kapitel II og procedurerne og processerne, der påkræves i bilag II. Ved etablering og implementering af disse procedurer og processer skal verifikatoren udføre aktiviteterne i overensstemmelse med den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag II.

2. En verifikator skal udforme, dokumentere, gennemføre og opretholde et kvalitetsstyringssystem for at sikre konsistent udvikling, implementering, forbedring og revision af de procedurer og processer, som der henvises til i stk. 1, i overensstemmelse med den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag II.

Artikel 41

Registreringer og kommunikation

1. En verifikator skal have registreringer, herunder registreringer over personalets kompetence og uvildighed, for at demonstrere overholdelse af nærværende forordning.

2. En verifikator skal regelmæssigt gøre oplysninger tilgængelige for operatøren eller luftfartsoperatøren og andre relevante parter i overensstemmelse med den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag II.

3. En verifikator skal sikre fortroligheden af oplysninger, der indhentes under verifikationen i overensstemmelse med den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag II.

Artikel 42

Uvildighed og uafhængighed

1. En verifikator skal være uafhængig af en operatør eller luftfartsoperatør og uvildig ved udførelsen af sine verifikationsaktiviteter.

Med henblik herpå må verifikatoren og enhver del af den samme juridiske enhed ikke være en operatør eller luftfartsoperatør, ejer af en operatør eller luftfartsoperatør eller ejet af dem, ej heller må verifikatoren have relationer til operatøren eller luftfartsoperatøren, som kan påvirke vedkommendes uafhængighed eller uvildighed. Verifikatoren er også uafhængig af organer, der handler med emissionstilladelser ifølge ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, der er fastsat i medfør af artikel 19 i direktiv 2003/87/EF.

2. En verifikator skal være organiseret på en måde, der sikrer vedkommendes objektivitet, uafhængighed og uvildighed. I forbindelse med nærværende forordning gælder de relevante krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag II.

3. En verifikator må ikke udføre verifikationsaktiviteter for en operatør eller luftfartsoperatør, der udgør en uacceptabel risiko for verifikatorens uvildighed, eller som skaber en interessekonflikt for verifikatoren. Verifikatoren må ikke bruge personale eller kontraktansatte ved verifikationen af en operatørs eller luftfartsoperatørs rapport, der indebærer en egentlig eller potentiel interessekonflikt. Verifikatoren skal også sikre, at personalets eller organisationers aktiviteter ikke påvirker verifikationens fortrolighed, objektivitet, uafhængighed og uvildighed.

En uacceptabel risiko for uvildighed eller interessekonflikt, som der henvises til i første afsnit, første punktum, anses for blandt andet at være tilstede i hvilken som helst af følgende tilfælde:

- a) hvis en verifikator eller enhver del af den samme juridiske enhed leverer konsulenttjenester til at udvikle en del af overvågnings- og rapporteringsprocessen, der er beskrevet i overvågningsplanen, som er godkendt af den kompetente myndighed, herunder udviklingen af overvågningsmetodologien, udarbejdelsen af udkast til operatørens eller luftfartsoperatørens rapport og til overvågningsplanen
- b) hvis en verifikator eller enhver del af den samme juridiske enhed leverer teknisk bistand til at udvikle eller opretholde systemet, der er gennemført til at overvåge og rapportere emissioner eller tonkilometerdata.

4. En interessekonflikt for verifikatoren i relationerne mellem verifikatoren og en operatør eller en luftfartsoperatør anses blandt andet for at være tilstede i hvilken som helst af følgende tilfælde:

- a) hvis relationen mellem verifikatoren og operatøren eller luftfartsoperatøren er baseret på fælles ejerskab, fælles styring, fælles ledelse eller personale, fælles ressourcer, fælles økonomi og fælles kontrakter eller markedsføring
- b) hvis operatøren eller luftfartsoperatøren har modtaget konsulentbistand som omhandlet i stk. 3, litra a), eller teknisk bistand som omhandlet i litra b) i samme stykke af et konsulentorgan, teknisk bistandsorgan eller en anden organisation, der har relationer til verifikatorerne og truer verifikatorens uvildighed.

I forbindelse med første afsnit, litra b), anses verifikatorens uvildighed for at være kompromitteret, hvis relationerne mellem verifikatoren og konsulentorganet, det tekniske bistandsorgan eller den anden organisation er baseret på fælles ejerskab, fælles styring, fælles ledelse eller personale, fælles ressourcer, fælles økonomi, fælles kontrakter eller markedsføring og fælles betaling af salgskommission eller andre incitamenter til henvisning af nye kunder.

5. En verifikator må ikke outsource den uafhængige gennemgang og udstedelsen af verifikationsrapporten. I forbindelse med nærværende forordning skal verifikatoren ved outsourcing af andre verifikationsaktiviteter opfylde de relevante krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag II.

Kontraktansættelse af personer til at udføre verifikationsaktiviteter udgør dog ikke outsourcing i henhold til første afsnit, hvis verifikatoren ved kontraktansættelse af disse personer opfylder de relevante krav i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag II.

6. En verifikator skal etablere, dokumentere, gennemføre og opretholde en proces til at sikre den kontinuerlige uvildighed og uafhængighed for verifikatoren, dele af den samme juridiske enhed som verifikatoren, andre organisationer, som der henvises til i stk. 4, og for alt personale og alle kontraktansatte, der er involveret i verifikationen. Denne proces skal omfatte en mekanisme til at sikre verifikatorens uvildighed og uafhængighed og skal opfylde de relevante krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag II.

KAPITEL IV

AKKREDITERING

Artikel 43

Akkreditering

En verifikator, der udsteder en verifikationsrapport til en operatør eller en luftfartsoperatør, skal være akkrediteret til de aktiviteter, som der henvises til i bilag I, og som verifikatoren udfører verifikationen af en operatørs eller luftfartsoperatørs rapport for.

Artikel 44

Formål med akkreditering

Under akkrediteringsprocessen og overvågningen af akkrediterede verifikatorer bedømmer hvert nationalt akkrediteringsorgan, om verifikatoren og dens personale, der varetager verifikationsaktiviteter:

- a) har kompetence til at udføre verifikationen af operatørens eller luftfartsoperatørens rapporter i overensstemmelse med nærværende forordning
- b) udfører verifikationen af operatørens eller luftfartsoperatørens rapporter i overensstemmelse med nærværende forordning
- c) opfylder de krav, som der henvises til i kapitel III.

Artikel 45

Anmodning om akkreditering

1. Enhver juridisk person eller anden juridisk enhed kan anmode om akkreditering i medfør af artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2008 og bestemmelserne i nærværende kapitel.

Anmodningen skal indeholde de oplysninger, der er påkrævet ifølge den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III.

2. Ud over de oplysninger, som der henvises til i denne artikels stk. 1, skal en ansøger også inden påbegyndelsen af bedømmelsen i henhold til artikel 44 gøre følgende tilgængeligt for det nationale akkrediteringsorgan:

- a) alle oplysninger, som det nationale akkrediteringsorgan anmoder om
- b) procedurer og oplysninger angående processer, som der henvises til i artikel 40, stk. 1, og oplysningerne om kvalitetsstyringssystemet, som der henvises til i artikel 40, stk. 2
- c) kompetencekriterierne, som der henvises til i artikel 35, stk. 2, litra a) og b), resultaterne af kompetenceprocessen, som der henvises til i artikel 35, samt anden relevant dokumentation for kompetencen hos alt personale, der er involveret i verifikationsaktiviteter
- d) oplysninger om processen til at sikre kontinuerlig uvildighed og uafhængighed, som der henvises til i artikel 42, stk. 6, herunder relevante registre over ansøgerens og dens personales uvildighed og uafhængighed
- e) oplysninger om de tekniske eksperter og nøglepersonale, der er involveret i verifikationen af operatørens eller luftfartsoperatørens rapporter
- f) systemet og processen, der skal sikre passende intern verifikationsdokumentation
- g) andre relevante registre, som der henvises til i artikel 41, stk. 1.

Artikel 46

Forberedelse af bedømmelse

1. Ved forberedelsen af den i artikel 44 omhandlede bedømmelse skal hvert nationalt akkrediteringsorgan tage hensyn til kompleksiteten af det omfang, som ansøgeren anmoder om akkreditering for, samt kompleksiteten af det kvalitetsstyringssystem, som der henvises til i artikel 40, stk. 2, procedurerne og oplysningerne om processer, som der henvises til i artikel 40, stk. 1, og de geografiske områder, hvor ansøgeren udfører eller planlægger at udføre verifikation.

2. I forbindelse med nærværende forordning skal det nationale akkrediteringsorgan opfylde de minimumskrav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III.

Artikel 47

Bedømmelse

1. Det i artikel 57 omhandlede bedømmelseshold udfører som minimum følgende aktiviteter med henblik på at foretage den i artikel 44 omhandlede bedømmelse:

- a) en gennemgang af alle relevante dokumenter og registre, som der henvises til i artikel 45

- b) et besøg på ansøgerens adresse for at undersøge en repræsentativ stikprøve af den interne verifikationsdokumentation og for at vurdere implementeringen af ansøgerens kvalitetsstyringssystem og de procedurer eller processer, som der henvises til i artikel 40

- c) overvågning af en repræsentativ del af de anmodede aktiviteter til akkreditering og præstationen og kompetencen for et repræsentativt antal af ansøgerens personale, der er involveret i verifikationen af operatørens eller luftfartsoperatørens rapport for at sikre, at personalet arbejder i henhold til nærværende forordning.

Ved udførelsen af disse aktiviteter skal bedømmelsesholdet opfylde de krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III.

2. Bedømmelsesholdet skal rapportere resultaterne og afvigelserne til ansøgeren i overensstemmelse med de krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III, og skal kræve, at ansøgeren reagerer på de rapporterede resultater og afvigelser i overensstemmelse med disse bestemmelser.

3. En ansøger skal foretage korrigerende handlinger for at behandle alle rapporterede afvigelser i henhold til stk. 2 og angive i sit svar på bedømmelsesholdets resultater og afvigelser, hvilke foranstaltninger der træffes eller planlægges inden for en tidsramme, som fastsættes af det nationale akkrediteringsorgan, for at løse eventuelle identificerede afvigelser.

4. Det nationale akkrediteringsorgan skal gennemgå ansøgerens reaktion på de indgivne resultater og afvigelser i henhold til stk. 3.

Hvis det nationale akkrediteringsorgan finder, at ansøgerens reaktion er utilstrækkelig eller ineffektiv, skal det nationale akkrediteringsorgan anmode ansøgeren om yderligere oplysninger eller foranstaltninger. Det nationale akkrediteringsorgan kan også anmode om dokumentation for effektiv implementering af foranstaltninger eller udføre en opfølgende bedømmelse for at vurdere effektiv implementering af de korrigerende handlinger.

Artikel 48

Afgørelse om akkreditering og akkrediteringscertifikat

1. Det nationale akkrediteringsorgan skal tage hensyn til de krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III, når afgørelsen om at tildele, udvide eller forny akkrediteringen af en ansøger forberedes og træffes.

2. Hvis det nationale akkrediteringsorgan har besluttet at tildele, udvide eller forny akkrediteringen af en ansøger, udsteder det et akkrediteringscertifikat herfor.

Akkrediteringscertifikatet skal som minimum indeholde de oplysninger, der er påkrævet ifølge den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III.

Akkrediteringscertifikatet er gyldigt i en periode, der ikke må overstige fem år efter den dato, hvor det nationale akkrediteringsorgan udstedte certifikatet.

Artikel 49

Tilsyn

1. Det nationale akkrediteringsorgan skal foretage et årligt tilsyn med hver verifikator, som det har udstedt et akkrediteringscertifikat til.

Tilsynet skal mindst omfatte:

- a) et besøg på verifikatorens adresse med henblik på at udføre de aktiviteter, som der henvises til i artikel 47, stk. 1, litra b)
- b) overvågning af præstationen og kompetencen for et repræsentativt antal af verifikatorens personale i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1, litra c).

2. Det nationale akkrediteringsorgan skal foretage det første tilsyn af en verifikator i overensstemmelse med stk. 1 senest 12 måneder efter den dato, hvor akkrediteringscertifikatet blev udstedt til denne verifikator.

3. Det nationale akkrediteringsorgan skal forberede sin plan for tilsynet af hver verifikator på en måde, der giver mulighed for repræsentative stikprøver af akkrediteringsomfanget, der skal vurderes, i overensstemmelse med de krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III.

4. På baggrund af resultaterne af det i stk. 1 omhandlede tilsyn beslutter det nationale akkrediteringsorgan, om fortsættelsen af akkrediteringen skal bekræftes.

5. Hvis en verifikator udfører en verifikation i en anden medlemsstat, kan det nationale akkrediteringsorgan, som har akkrediteret verifikatoren, anmode det nationale akkrediteringsorgan i den medlemsstat, hvor verifikationen udføres, om at udføre tilsynsaktiviteter på sine vegne og under sit ansvar.

Artikel 50

Fornyelse

1. Før udløbet af akkrediteringscertifikatet skal det nationale akkrediteringsorgan foretage en fornyelse af verifikatoren, som det nationale akkrediteringsorgan har udstedt et akkrediteringscertifikat til, for at fastslå, om gyldigheden af dette akkrediteringscertifikat kan forlænges.

2. Det nationale akkrediteringsorgan skal forberede sin plan for fornyelse af hver verifikator på en måde, der giver mulighed for repræsentative stikprøver af det akkrediteringsomfang, der skal vurderes. Ved planlægning og udførelse af tilsynet skal det nationale akkrediteringsorgan overholde de krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III.

Artikel 51

Ekstraordinær bedømmelse

1. Det nationale akkrediteringsorgan kan på ethvert tidspunkt foretage en ekstraordinær bedømmelse af verifikatoren for at sikre, at verifikatoren opfylder kravene i nærværende forordning.

2. Med henblik på at gøre det muligt for det nationale akkrediteringsorgan at vurdere behovet for en ekstraordinær bedømmelse skal verifikatoren straks underrette det nationale akkrediteringsorgan om alle væsentlige ændringer, der er relevante for dets akkreditering angående ethvert aspekt omkring dets status eller funktion. Væsentlige ændringer omfatter de ændringer, der er nævnt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III.

Artikel 52

Udvidelse af akkrediteringsomfang

Det nationale akkrediteringsorgan skal som svar på en ansøgning fra en verifikator om en udvidelse af omfanget af en tildelt akkreditering udføre de aktiviteter, der er nødvendige for at fastslå, om verifikatoren opfylder kravene i artikel 44 for den anmodede udvidelse af omfanget af sin akkreditering.

Artikel 53

Administrative foranstaltninger

1. Det nationale akkrediteringsorgan kan suspendere, tilbagetrække eller reducere en akkreditering af en verifikator, hvis verifikatoren ikke opfylder kravene i nærværende forordning.

Det nationale akkrediteringsorgan skal suspendere, tilbagetrække eller reducere en akkreditering af en verifikator, hvis verifikatoren anmoder herom.

Det nationale akkrediteringsorgan skal etablere, dokumentere, gennemføre og opretholde en procedure for suspension af akkrediteringen, tilbagetrækning af akkrediteringen og reduktion af omfanget af akkreditering.

2. Det nationale akkrediteringsorgan skal suspendere en akkreditering eller begrænse akkrediteringens omfang i hvilket som helst af følgende tilfælde:

- a) verifikatoren har begået et alvorligt brud på kravene i nærværende forordning
- b) verifikatoren har vedholdende og gentagne gange undladt at opfylde kravene i nærværende forordning
- c) verifikatoren har brudt andre af det nationale akkrediteringsorgans specifikke betingelser og vilkår.

3. Det nationale akkrediteringsorgan skal tilbagetrække akkrediteringen, hvis:

- a) verificatoren har undladt at afhjælpe årsagerne til en beslutning om at suspendere akkrediteringscertifikatet
- b) et medlem af verificatorens øverste ledelse er blevet kendt skyldig i svig
- c) verificatoren forsætligt har leveret falske oplysninger.

4. Et nationalt akkrediteringsorgans beslutning om at suspendere, tilbagetrække eller reducere omfanget af akkrediteringen i henhold til stk. 2 og 3 kan appelleres.

Medlemsstaterne fastlægger procedurer for behandlingen af disse appeller.

5. Et nationalt akkrediteringsorgans beslutning om at suspendere, tilbagetrække eller reducere omfanget af akkrediteringen får virkning, når den meddeles verificatoren.

Det nationale akkrediteringsorgan bringer straks suspensionen af et akkrediteringscertifikat til ophør, når det har modtaget tilfredsstillende oplysninger og er overbevist om, at verificatoren opfylder kravene i nærværende forordning.

KAPITEL V

KRAV ANGÅENDE AKKREDITERINGSORGANER TIL AKKREDITERING AF VERIFIKATORER

Artikel 54

Nationalt akkrediteringsorgan

1. De opgaver, der har tilknytning til akkreditering i henhold til nærværende forordning, udføres af de nationale akkrediteringsorganer, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2008.
2. Hvis en medlemsstat beslutter at tillade certificering af verificatorer, som er fysiske personer, i henhold til nærværende forordning, overdrages de opgaver, der har tilknytning til certificeringen af disse verificatorer, til en anden national myndighed end det nationale akkrediteringsorgan, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2008.
3. Hvis en medlemsstat beslutter at benytte den i stk. 2 fastlagte mulighed, sørger den for, at den berørte myndighed opfylder kravene i nærværende forordning, herunder dem, der er fastlagt i artikel 70, og forelægger den påkrævede dokumentation i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 765/2008.

4. Et nationalt akkrediteringsorgan skal være medlem af det i henhold til artikel 14 i samme forordning anerkendte organ.

5. Et nationalt akkrediteringsorgan får overdraget udførelsen af akkreditering som en offentlig myndighedsaktivitet og skal formelt godkendes af den medlemsstat, hvor akkreditering ikke udføres direkte af de offentlige myndigheder.

6. I forbindelse med nærværende forordning udfører det nationale akkrediteringsorgan sine opgaver i overensstemmelse med de krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III.

Artikel 55

Akkreditering på tværs af grænserne

Hvis en medlemsstat mener, at det økonomisk set ikke er meningsfyldt eller bæredygtigt at udpege et nationalt akkrediteringsorgan eller at udføre akkrediteringsaktiviteter som anført i artikel 15 i direktiv 2003/87/EF, kan den pågældende medlemsstat gøre brug af et nationalt akkrediteringsorgan fra en anden medlemsstat.

Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

Artikel 56

Uafhængighed og upartiskhed

1. Det nationale akkrediteringsorgan skal være organiseret på en måde, som sikrer dets fulde uafhængighed af verificatorer, som det bedømmer, og dets uvildighed ved udførelse af dets akkrediteringsaktiviteter.
2. I den forbindelse må det nationale akkrediteringsorgan hverken tilbyde eller levere aktiviteter eller tjenester, som leveres af en verificator, ej heller stille konsulentbistand til rådighed, eje aktier i eller på anden måde have en finansiel eller ledelsesmæssig interesse i en verificator.
3. Med forbehold af artikel 54, stk. 2, skal det nationale akkrediteringsorgans struktur, ansvarsområder og opgaver klart være adskilt fra den kompetente myndigheds og andre nationale myndigheders.
4. Det nationale akkrediteringsorgan skal træffe alle endelige afgørelser angående akkrediteringen af verificatorer.

Det nationale akkrediteringsorgan kan dog uddelegere visse aktiviteter, forudsat at de krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard, som der henvises til i bilag III, er opfyldt.

*Artikel 57***Bedømmelseshold**

1. Det nationale akkrediteringsorgan skal udpege et bedømmelseshold for hver enkelt bedømmelse.

2. Et bedømmelseshold skal bestå af en ledende assessor og om nødvendigt af et passende antal assessorer eller tekniske eksperter til et specifikt omfang af akkreditering.

Bedømmelsesholdet skal omfatte mindst én person med kendskab til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i henhold til forordning (EU) nr. 601/2012, som er relevante for omfanget af akkreditering og kompetencen og forståelsen, som er påkrævet for at bedømme verifikationsaktiviteterne i anlægget eller luftfartsoperatøren for det pågældende omfang, og mindst én person med kendskab til relevant national lovgivning og vejledning.

*Artikel 58***Kompetencekrav for assessorer**

1. En assessor har kompetence til at udføre de i kapitel IV krævede aktiviteter, når verifikatoren bedømmes. I den forbindelse skal assessoren:

- a) opfylde de krav, der er fastlagt i den harmoniserede standard i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008, som der henvises til i bilag III
- b) have kendskab til direktiv 2003/87/EF, forordning (EF) nr. 601/2012, nærværende forordning, relevante standarder og anden relevant lovgivning samt gældende retningslinjer
- c) have kendskab til data- og oplysningsrevision som omhandlet i artikel 37, stk. 1, litra b), i nærværende forordning, som er erhvervet gennem uddannelse, eller adgang til en person, som har kendskab til og erfaring med sådanne data og oplysninger.

2. En ledende assessor skal opfylde de kompetencekrav, som der henvises til i stk. 1, have påvist kompetence til at lede et bedømmelseshold og være ansvarlig for udførelse af en bedømmelse i overensstemmelse med nærværende forordning.

3. Ud over de i stk. 1 nævnte kompetencekrav har interne assessorer og personer, der træffer beslutninger om tildeling, udvidelse eller fornyelse af en akkreditering, tilstrækkelig viden og erfaring til at kunne evaluere akkrediteringen.

*Artikel 59***Tekniske eksperter**

1. Det nationale akkrediteringsorgan kan eventuelt medtage tekniske eksperter i bedømmelsesholdet for at kunne få detaljeret viden og ekspertise inden for et specifikt emne til støtte for den ledende assessor eller assessor ved udførelsen af bedømmelsesaktiviteter.

2. En teknisk ekspert har den nødvendige kompetence til effektivt at kunne støtte den ledende assessor og assessor inden for det emne, hvor der er brug for deres viden og ekspertise. Derudover skal den tekniske ekspert have:

- a) kendskab til direktiv 2003/87/EF, forordning (EF) nr. 601/2012, nærværende forordning, relevante standarder og anden relevant lovgivning samt gældende retningslinjer
- b) tilstrækkelig forståelse af verifikationsaktiviteter.

3. En teknisk ekspert udfører nærmere bestemte opgaver under ledelse af den ledende assessor i det pågældende bedømmelseshold og under dennes fulde ansvar.

*Artikel 60***Procedurer**

Det nationale akkrediteringsorgan skal opfylde de krav, der er fastsat i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 765/2008.

*Artikel 61***Klager**

Hvis det nationale akkrediteringsorgan har modtaget en klage angående verifikatoren fra den kompetente myndighed, operatøren eller luftfartsoperatøren eller andre interesserede parter, skal det nationale akkrediteringsorgan inden for en rimelig frist:

- a) bedømme klagens validitet
- b) sikre, at den pågældende verifikator har fået mulighed for at indgive sine bemærkninger
- c) træffe de nødvendige foranstaltninger til at behandle klagen
- d) registrere klagen og den trufne foranstaltning og
- e) besvare klagen.

*Artikel 62***Registre og dokumentation**

Det nationale akkrediteringsorgan skal føre registreringer for hver enkelt person, der er involveret i akkrediteringsprocessen. Disse registreringer skal omfatte relevante kvalifikationer, uddannelse, erfaring, uvildighed og kompetence, som er nødvendig for at kunne demonstrere overholdelse af nærværende forordning.

Artikel 63

Adgang til oplysninger og fortrolighed

1. Det nationale akkrediteringsorgan skal jævnligt gøre den information, som indhentes under udførelsen af dets akkrediteringsaktiviteter, offentlig tilgængelig.
2. Det nationale akkrediteringsorgan skal i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 765/2008 træffe passende foranstaltninger for, når det er relevant, at beskytte fortroligheden af erhvervet information.

Artikel 64

Peerevaluering

1. Nationale akkrediteringsorganer skal lade sig underkaste regelmæssig peerevaluering.

Peerevalueringen organiseres af det organ, der er anerkendt i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008.

2. Det ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 anerkendte organ implementerer passende kriterier for peerevaluering og en effektiv og uafhængig peerevalueringssproces for at kunne vurdere, hvorvidt:

- a) det nationale akkrediteringsorgan, der er genstand for peerevaluering, har udført akkrediteringsaktiviteterne i overensstemmelse med kapitel IV
- b) det nationale akkrediteringsorgan, der er genstand for peerevaluering, har opfyldt de i nærværende kapitel nævnte krav.

Kriterierne skal omfatte kompetencekrav til peerevaluering og peerevalueringsteams, som er specifikke for ordningen om handel af kvoter for drivhusgasemissioner, der er etableret ved direktiv 2003/87/EF.

3. Det ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 anerkendte organ udgiver og videregiver resultatet af peerevalueringen af det nationale akkrediteringsorgan til Kommissionen, de nationale myndigheder, der er ansvarlige for de nationale akkrediteringsorganer i medlemsstaterne, og den kompetente myndighed i medlemsstaterne eller det kontaktpunkt, som der henvises til i artikel 69, stk. 2.

4. Hvis et nationalt akkrediteringsorgan har gennemført en peerevaluering organiseret af det ifølge artikel 14 i forordning nr. 765/2008 anerkendte organ, før nærværende forordnings ikrafttræden, undtages det nationale akkrediteringsorgan for yderligere peerevaluering efter nærværende forordnings ikrafttræden, hvis det kan påvise overholdelse af nærværende forordning, jf. dog stk. 1.

Med henblik herpå forelægger det pågældende nationale akkrediteringsorgan en anmodning og den fornødne dokumentation for det ifølge artikel 14 i forordning nr. 765/2008 anerkendte organ.

Det ifølge artikel 14 i forordning nr. 765/2008 anerkendte organ beslutter, om betingelserne for godkendelse af en undtagelse er blevet opfyldt.

Undtagelsen gælder for en periode på højst tre år fra datoen for meddelelse af beslutningen til det nationale akkrediteringsorgan.

5. Den nationale myndighed, som ifølge artikel 54, stk. 2, har fået overdraget opgaverne vedrørende certificeringen af verifikatorer, som er fysiske personer, jf. nærværende forordning, har en troværdighedsgrad svarende til nationale akkrediteringsorganer, som har ladet sig underkaste en peerevaluering.

Med henblik herpå skal den berørte medlemsstat straks efter sine beslutninger om at bemyndige den nationale myndighed til at foretage certificering give Kommissionen og de øvrige medlemsstater al relevant dokumentation. Ingen national myndighed må certificere verifikatorer i henhold til nærværende forordning, før den berørte medlemsstat har givet den pågældende dokumentation.

Den berørte medlemsstat skal regelmæssigt kontrollere den nationale myndigheds funktion for at sikre, at denne fortsat opfylder tidligere nævnte troværdighedsgrad, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 65

Korrigerende handlinger

1. Medlemsstaterne overvåger deres nationale akkrediteringsorganer regelmæssigt for at sikre, at de kontinuerligt opfylder kravene i nærværende forordning, under hensyntagen til resultaterne af peerevalueringen, som er udført i overensstemmelse med artikel 64.

2. Hvis et nationalt akkrediteringsorgan ikke opfylder kravene eller mangler at opfylde sine forpligtelser som fastlagt i nærværende forordning, træffer den berørte medlemsstat passende korrigerende handlinger eller sikrer sig, at der træffes sådanne passende korrigerende handlinger, og underretter Kommissionen herom.

Artikel 66

Gensidig anerkendelse af verifikatorer

1. Medlemsstaterne anerkender ligeværdigheden af de tjenester, som udføres af de nationale akkrediteringsorganer, der har ladet sig underkaste en peerevaluering. Medlemsstaterne skal acceptere akkrediteringscertifikater for verifikatorer, som er akkrediteret af disse nationale akkrediteringsorganer, og respektere verifikatorernes ret til at udføre verifikation inden for deres akkrediteringsomfang.

2. Hvis et nationalt akkrediteringsorgan ikke har ladet sig underkaste en komplet peerevaluering inden den 31. december 2014, accepterer medlemsstaterne akkrediteringscertifikater for verifikatorer, som er akkrediteret af det pågældende nationale akkrediteringsorgan, forudsat at det ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008 anerkendte organ har påbegyndt en peerevaluering for det pågældende nationale akkrediteringsorgan, og at det ikke har identificeret nogen manglende overholdelse hos det nationale akkrediteringsorgan af nærværende forordning.

3. Hvis certificeringen af verifikatorer udføres af en national myndighed omhandlet i artikel 54, stk. 2, accepterer medlemsstaterne den attest, som er udstedt af en sådan myndighed, og respekterer certificerede verifikatorers ret til at udføre verifikation inden for deres certificeringsomfang.

Artikel 67

Overvågning af leverede tjenester

Hvis en medlemsstat under en inspektion, som er udført i overensstemmelse med artikel 31, stk. 4, i direktiv 2006/123/EF, fastslår, at en verifikator ikke overholder nærværende forordning, underretter den kompetente myndighed eller det nationale akkrediteringsorgan i den pågældende medlemsstat det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, herom.

Det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, skal betragte meddelelsen af denne oplysning som en klage i henhold til artikel 61 i nærværende forordning og træffer passende foranstaltninger og svarer den kompetente myndighed eller det nationale akkrediteringsorgan i overensstemmelse med artikel 72, stk. 2, andet afsnit, i nærværende forordning.

Artikel 68

Elektroniske data og anvendelse af automatiserede systemer

1. Medlemsstaterne kan kræve, at verifikatorer anvender elektroniske skabeloner eller specifikke filformater til verifikationsrapporter i overensstemmelse med artikel 74, stk. 1, i forordning (EU) nr. 601/2012.

2. Standardiserede elektroniske skabeloner eller filformatsspecifikationer kan stilles til rådighed til fremsendelse af verifikationsrapporten og til andre typer kommunikation mellem operatøren, luftfartsoperatøren, verifikatoren, den kompetente myndighed og det nationale akkrediteringsorgan i overensstemmelse med artikel 74, stk. 2, i forordning (EU) nr. 601/2012.

KAPITEL VI

INFORMATIONSDVEKSLING

Artikel 69

Informationsudveksling og kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne etablerer en effektiv udveksling af passende information og et effektivt samarbejde mellem deres

nationale akkrediteringsorgan eller, når det er relevant, den nationale myndighed, som har fået overdraget certificeringen af verifikatorer, og den kompetente myndighed.

2. Hvis der er udpeget mere end en kompetent myndighed i henhold til artikel 18 i direktiv 2003/87/EF i en medlemsstat, bemyndiger medlemsstaten én af disse kompetente myndigheder til at være kontaktpunkt til udveksling af information, til at koordinere det i stk. 1 omhandlede samarbejde og for de aktiviteter, som der henvises til i dette kapitel.

Artikel 70

Akkrediteringsarbejdsprogram og ledelsesrapport

1. Senest den 31. december hvert år forelægger det nationale akkrediteringsorgan et akkrediteringsarbejdsprogram til den kompetente myndighed i hver medlemsstat sammen med en liste over de af det pågældende nationale akkrediteringsorgan akkrediterede verifikatorer, som har meddelt det i henhold til artikel 76, at de agter at udføre verifikationer i disse medlemsstater. Akkrediteringsarbejdsprogrammet skal som minimum indeholde følgende oplysninger for hver verifikator:

- a) forventede tid og sted for verifikationen
- b) oplysninger om aktiviteter, som det nationale akkrediteringsorgan har planlagt for den pågældende verifikator, især overvågnings- og fornyelsessaktiviteter
- c) datoer for forventede overvågningsbesøg, der skal udføres af det nationale akkrediteringsorgan for at bedømme verifikatoren, herunder adresse og kontaktinformation for operatører eller luftfartsoperatører, der vil blive besøgt i forbindelse med overvågningsbesøgene
- d) oplysninger om, hvorvidt det nationale akkrediteringsorgan har anmodet det nationale akkrediteringsorgan i den medlemsstat, hvori verifikatoren udfører verifikationen, om at udføre overvågningsaktiviteter.

2. Efter fremlæggelsen af akkrediteringsarbejdsprogrammet i overensstemmelse med stk. 1 stiller den kompetente myndighed enhver form for relevant information til rådighed for det nationale akkrediteringsorgan, især om relevant national lovgivning eller retningslinjer.

3. Senest den 1. juni hvert år stiller det nationale akkrediteringsorgan en ledelsesrapport til rådighed for den kompetente myndighed. Ledelsesrapporten indeholder som minimum følgende oplysninger for hver verifikator, som er blevet akkrediteret af det pågældende nationale akkrediteringsorgan:

- a) akkrediteringsoplysninger om verifikatorer, der for nyligt er blevet akkrediteret af det pågældende nationale akkrediteringsorgan, herunder akkrediteringens omfang for disse verifikatorer
- b) enhver ændring i akkrediteringens omfang for verifikatorerne
- c) opsummerede resultater af overvågnings- og fornyelsessaktiviteter udført af det nationale akkrediteringsorgan

- d) opsummerede resultater af ekstraordinære bedømmelser, der er foretaget, herunder årsager til disse ekstraordinære bedømmelser
- e) enhver klage indgivet mod verifikatoren efter den seneste ledelsesrapport og de foranstaltninger, som det nationale akkrediteringsorgan har iværksat.

Artikel 71

Informationsudveksling angående administrative foranstaltninger

Hvis det nationale akkrediteringsorgan har pålagt verifikatoren administrative foranstaltninger i henhold til artikel 53, eller hvis en suspension af akkrediteringen er bragt til ophør, eller en appelafgørelse har omstødt en afgørelse truffet af et nationalt akkrediteringsorgan om at pålægge administrative foranstaltninger som omhandlet i artikel 53, underretter det nationale akkrediteringsorgan følgende parter:

- a) den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor verifikatoren er akkrediteret
- b) den kompetente myndighed og det nationale akkrediteringsorgan i hver af de medlemsstater, hvor verifikatoren udfører verifikationer.

Artikel 72

Den kompetente myndigheds informationsudveksling

1. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor verifikatoren udfører verifikationen, underretter årligt det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, som minimum om følgende:

- a) relevante resultater opnået gennem kontrol af operatørens og luftfartsoperatørens rapport og verifikationsrapporterne, især enhver konstateret manglende overholdelse fra pågældende verifikators side af nærværende forordning
- b) resultaterne fra inspektionen af operatøren eller luftfartsoperatøren, hvis disse resultater er relevante for det nationale akkrediteringsorgan i forbindelse med verifikatorens akkreditering og overvågning, eller hvis disse resultater omfatter enhver konstateret manglende overholdelse fra verifikators side af nærværende forordning
- c) resultater fra evalueringen af den interne verifikationsdokumentation af den pågældende verifikator, hvis den kompetente myndighed har evalueret den interne verifikationsdokumentation i henhold til artikel 26, stk. 3
- d) klager modtaget af den kompetente myndighed angående den pågældende verifikator.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede information dokumenterer, at den kompetente myndighed har konstateret, at verifikatoren

ikke har overholdt nærværende forordning, betragter det nationale akkrediteringsorgan meddelelsen af denne oplysning som en klage fra den kompetente myndighed angående den pågældende verifikator i henhold til artikel 61.

Det nationale akkrediteringsorgan skal træffe passende foranstaltninger for at behandle sådanne oplysninger og svare den kompetente myndighed senest tre måneder efter datoen for modtagelse heraf. Det nationale akkrediteringsorgan underretter i sit svar til den kompetente myndighed om de foranstaltninger, som det træffer, og, når det er relevant, om de administrative foranstaltninger, der pålægges verifikatoren.

Artikel 73

Informationsudveksling om overvågning

1. Hvis det nationale akkrediteringsorgan i den medlemsstat, hvor en verifikator udfører en verifikation, er blevet anmodet om i henhold til artikel 49, stk. 5, at udføre overvågningsaktiviteter, rapporterer det nationale akkrediteringsorgan sine resultater til det nationale akkrediteringsorgan, som har akkrediteret verifikatoren, medmindre andet er aftalt mellem de to nationale akkrediteringsorganer.

2. Det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, skal tage hensyn til de i stk. 1 omhandlede resultater, når det vurderer, om verifikatoren opfylder kravene i nærværende forordning.

3. Hvis de i stk. 1 omhandlede resultater peger på, at verifikatoren ikke overholder nærværende forordning, skal det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret verifikatoren, træffe passende foranstaltninger i henhold til nærværende forordning og underretter det nationale akkrediteringsorgan, der har udført overvågningsaktiviteter, om:

- a) hvilke foranstaltninger der er blevet truffet af det nationale akkrediteringsorgan, som har akkrediteret verifikatoren
- b) når det er relevant, hvordan resultaterne er blevet behandlet af verifikatoren
- c) når det er relevant, hvilke administrative foranstaltninger der er blevet pålagt verifikatoren.

Artikel 74

Informationsudveksling med en medlemsstat, hvor verifikatoren er etableret

Hvis en verifikator har fået tildelt akkreditering af et nationalt akkrediteringsorgan i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor verifikatoren er etableret, skal det akkrediteringsarbejdsprogram og den ledelsesrapport, som der henvises til i artikel 70, samt de oplysninger, som der henvises til i artikel 71, også gives til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor verifikatoren er etableret.

Artikel 75

Databaser over akkrediterede verifikatorer

1. Nationale akkrediteringsorganer, eller når det er relevant, nationale myndigheder, som der henvises til i artikel 54, stk. 2, opretter og forvalter en database og giver andre nationale akkrediteringsorganer, nationale myndigheder, verifikatorer, operatører, luftfartsoperatører og kompetente myndigheder adgang til denne database.

Det ifølge artikel 14 i forordning (EU) nr. 765/2008 anerkendte organ skal lette og harmonisere adgangen til databaserne med henblik på at opnå en effektiv og omkostningseffektiv kommunikation mellem nationale akkrediteringsorganer, nationale myndigheder, verifikatorer, operatører, luftfartsoperatører og kompetente myndigheder og kan samkøre de pågældende databaser i en enkelt, central database.

2. Den i stk. 1 omhandlede database skal som minimum indeholde følgende oplysninger:

- a) navn og adresse på hver verifikator, som er akkrediteret af det nationale akkrediteringsorgan
- b) de medlemsstater, hvor verifikatoren udfører verifikation
- c) hver verifikators akkrediteringsomfang
- d) den dato, hvor akkrediteringen blev givet, og akkrediteringens udløbsdato
- e) alle oplysninger om administrative foranstaltninger, der er pålagt verifikatoren.

Oplysningerne skal være offentligt tilgængelige.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. juni 2012.

Artikel 76

Meddelelse fra verifikatorer

1. For at det nationale akkrediteringsorgan kan udarbejde et akkrediteringsarbejdsprogram og en ledelsesrapport, som der henvises til i artikel 70, skal en verifikator senest 15. november hvert år sende følgende oplysninger til det nationale akkrediteringsorgan, der har akkrediteret den pågældende verifikator:

- a) planlagt tid og sted for de verifikationer, som verifikatoren planmæssigt skal udføre
- b) adresse og kontaktoplysninger for de operatører og luftfartsoperatører, hvis emissions- og tonkilometerrapport er omfattet af verifikation.

2. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, som der henvises til i stk. 1, skal verifikatoren underrette akkrediteringsorganet om disse ændringer inden for en tidsfrist, som er aftalt med det pågældende akkrediteringsorgan.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 77

Overgangsbestemmelser

Emissions- og, når det er relevant, aktivitetsdata fra før den 1. januar 2013 verificeres i henhold til de krav, der er fastsat i beslutning 2007/589/EF ⁽¹⁾.

Artikel 78

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ EUT L 229 af 31.8.2007, s. 1.

BILAG I

Akkrediteringsomfang for verifikatorer

Omfanget af akkreditering af verifikatorer skal angives i akkrediteringscertifikatet ved brug af følgende aktivitetsgrupper i henhold til bilag I til direktiv 2003/87/EF og andre aktiviteter i henhold til artikel 10a og artikel 24 i direktiv 2003/87/EF. Disse bestemmelser finder ligeledes anvendelse på verifikatorer, som er blevet certificeret af en national myndighed i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, i nærværende forordning.

Aktivitetsgruppe nr.	Akkrediteringsomfang
1a	Forbrænding af brændsler ved anlæg, hvor der udelukkende anvendes standardhandelsbrændsler, som defineret i forordning (EU) nr. 601/2012, eller hvor der anvendes naturgas ved anlæg af kategori A eller B.
1b	Forbrænding af brændsler ved anlæg uden restriktioner
2	Raffinering af mineralolie
3	<ul style="list-style-type: none"> — Produktion af koks — Ristning eller sintring, herunder pelletering, af malm (herunder svovlholdigt malm) — Fremstilling af råjern eller stål (første eller anden smeltning), herunder kontinuerlig støbning
4	<ul style="list-style-type: none"> — Fremstilling eller forarbejdning af nonferrometaller (herunder ferrolegeringer) — Fremstilling af sekundær aluminium — Fremstilling eller forarbejdning af nonferrometaller, herunder fremstilling af legeringer
5	Fremstilling af primær aluminium (CO ₂ - og PFC-emissioner)
6	<ul style="list-style-type: none"> — Fremstilling af cementklinker — Fremstilling af kalk eller kalcinering af dolomit eller magnesit — Fremstilling af glas, herunder glasfiber — Fremstilling af keramiske produkter ved brænding — Fremstilling af isoleringsmateriale af mineraluld — Tørring eller kalcinering af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter
7	<ul style="list-style-type: none"> — Fremstilling af papirmasse af træ eller andre fibermaterialer — Fremstilling af papir eller pap
8	<ul style="list-style-type: none"> — Fremstilling af carbon black — Produktion af ammoniak — Fremstilling af organiske massekemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidation eller lignende processer — Fremstilling af brint (H₂) og syntesegas ved reforming eller delvis oxidation — Produktion af natriumkarbonat (Na₂CO₃) og natriumhydrogencarbonat (NaHCO₃)
9	<ul style="list-style-type: none"> — Fremstilling af salpetersyre (CO₂- og N₂O-emissioner) — Fremstilling af adipinsyre (CO₂- og N₂O-emissioner) — Fremstilling af glyoxal og glyoxylsyre (CO₂- og N₂O-emissioner) — Fremstilling af caprolactam
10	<ul style="list-style-type: none"> — Opsamling af drivhusgasser fra anlæg omfattet af direktiv 2003/87/EF med henblik på transport og geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF — Transport af drivhusgasser gennem rørledninger med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF
11	Geologisk lagring af drivhusgasser i et lagringsanlæg med tilladelse i henhold til direktiv 2009/31/EF
12	Luftfartsaktiviteter (emissioner og tonkilometerdata)

Aktivitetsgruppe nr.	Akkrediteringsomfang
98	Andre aktiviteter i henhold til artikel 10a i direktiv 2003/87/EF
99	Andre aktiviteter, herunder af en medlemsstat i henhold til artikel 24 i direktiv 2003/87/EF, som specificeres detaljeret i akkrediteringsattesten

BILAG II

Krav til verifikatorer

Med hensyn til kravene til verifikatorer gælder den harmoniserede standard i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008 vedrørende krav til drivhusgasvaliderings- og verifikationsorganer til brug ved akkreditering eller andre former for anerkendelse. Desuden gælder følgende procedurer, processer og foranstaltninger, som der henvises til i artikel 40, stk. 1:

- a) en proces eller politik for kommunikation med operatøren, luftfartsoperatøren og andre relevante parter
- b) passende foranstaltninger til at beskytte fortroligheden af opnået information
- c) en proces for behandling af appeller
- d) en proces for behandling af klager (herunder vejledende tidsplan)
- e) en proces for udstedelse af en revideret verifikationsrapport, hvor en fejl i verifikationsrapporten eller operatørens eller luftfartsoperatørens rapport er blevet konstateret, efter at verifikatoren har fremlagt verifikationsrapporten for operatøren eller luftfartsoperatøren til videre fremlæggelse for den kompetente myndighed
- f) en procedure eller proces om outsourcing af verifikationsaktiviteter til andre organisationer.

BILAG III

Minimumskrav til akkrediteringsprocessen og krav til akkrediteringsorganer

Med hensyn til minimumskravene til akkreditering og kravene til akkrediteringsorganer gælder den harmoniserede standard i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008 vedrørende generelle krav til akkrediteringsorganer, der akkrediterer overensstemmelsesvurderingsorganer.
